

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา
วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลินจิต กลีบจำปี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของสถาบันการพลศึกษา

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา
วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อ-สกุลผู้วิจัย นางสาวเพลินจิต กลีบจำปี

ชื่อปริญญา ศีษศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา, คณะ พลศึกษา ศีษศาสตร

ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์ 2561

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นัยนา บุพพวงษ์
2. ดร.เพิ่มพร บุพพวงษ์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 240 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 144 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 96 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .86 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย 5 ด้าน คือ (1) ด้านสุขภาพอนามัย (2) ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด (3) ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (5) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ทาคาร์ยละเอียด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test Independent) และทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกรายการดังนี้

1. แยกตามเพศ รายการ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน
2. แยกตามอายุ รายการ พบว่า อายุ 16 ปี อายุ 17 ปี และอายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. แยกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด รายด้าน พบว่า ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 3-4 ปี และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ปัจจัย การเลือกเล่นกีฬา นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Abstract

Thesis Title	The Factors Affecting Beach Volleyball Playing Decision of Secondary Student Players of Beach Volleyball in the Northeastern Region
Researcher's name	Miss. Ploenjit Kleebjumpee
Degree	Master of Education
Disciplines, Faculty	Physical Education, Faculty of Education
Year	2018

Advisor Committee

1. Assoc. Prof. Naiyana Buppawong, Ph.D.
2. Dr. Permporn Buppawong

This research aimed to investigate and compare the factors affecting beach volleyball playing decision of secondary student players of beach volleyball in the northeastern region. The population used in this research comprised 240 beach volleyball players, 144 men and 96 women. The research instrument was a constructed questionnaire, the reliability of which was found at 0.86, consisting of five aspects, (1) health and sanitation, (2) attitude towards beach volleyball, (3) beach volleyball knowledge and skills, (4) honor and fame, and (5) beach volleyball playing promotion. The data analysis was conducted in terms of frequency distribution, percentage, arithmetic average, standard deviation, independent t-test, and F-test.

The findings revealed the factors affecting beach volleyball playing decision of secondary student players of beach volleyball in the northeastern region were found at a high level as a whole. The results of separated aspects were found as the following:

1. In term of gender: the arithmetic average scores of every aspect in men and women players were found at a high level.
2. In term of age: the arithmetic average scores of every aspect at age of 16, 17 and 18 were found at a high level.

3. In term of playing experience: the arithmetic average scores of every aspect at the playing experience of 1-2 years, 3-4 years and 5 years were found at a high level.

No significant differences in factors affecting beach volleyball playing decision of secondary student players of beach volleyball in the northeastern region were found in gender, age and playing experience.

Keywords: factors, playing decision, players of beach volleyball

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ และช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รongศาสตราจารย์ ดร.นัยนา บุพพวงษ์ และ ดร.เพิ่มพร บุพพวงษ์ ที่กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัชริน เขมรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประเสริฐศักดิ์ บุญศิริโรจน์ จำสืบเอก ดร.จิรศักดิ์ บุญนาค นาวาโทณกมล ทองพิจิตร อาจารย์ธนกร ปัญญาวงศ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้จนกระทั่ง ผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณผู้ฝึกสอน นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ และ ดร.กริชชัชย สารกุล ที่คอยให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทาง รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่คอยอบรมเลี้ยงดูให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และให้โอกาสทางการศึกษา คอยเป็นกำลังใจและส่งเสริมผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา คุณประโยชน์จาก วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีพระคุณช่วยเหลือสนับสนุนจนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลงได้ด้วยดี

เพลินจิต กลีบจำปี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด.....	6
ประวัติกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดในต่างประเทศ.....	6
ประวัติกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดในประเทศ.....	9
ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ.....	15
แรงจูงใจ.....	18
ความหมายของแรงจูงใจ.....	18
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	19
แรงจูงใจกับการเลือกเล่นกีฬา.....	20
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ทฤษฎีการเรียนรู้ของเบญจมิน บลุม.....	27
ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
งานวิจัยในประเทศ.....	33
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	71
อภิปรายผลการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก.....	82

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ข.....	89
ภาคผนวก ค.....	122
ประวัติผู้วิจัย.....	126

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากร.....	44
4.1 ค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากร.....	51
4.2 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามเพศ.....	52
4.3 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามเพศ.....	53
4.4 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามเพศ.....	54
4.5 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามเพศ.....	55
4.6 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามเพศ.....	56
4.7 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามอายุ.....	57
4.8 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามอายุ.....	58
4.9 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามอายุ.....	59
4.10 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามอายุ.....	60
4.11 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามอายุ.....	61
4.12 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามประสบการณ์ ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด.....	62
4.13 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด.....	63
4.14 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด.....	64
4.15 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประสบการณ์ ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.16 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล ชายหาด.....	66
4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	67
4.18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	68
4.19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด.....	69

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2.1 ทฤษฎีลำดับชั้นแรงจูงใจของมาสโลว์.....	32

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในหลักการการกีฬานั้นมีจุดประสงค์พื้นฐานเพื่อส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงและสามารถแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามารถและเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น นอกจากนั้นการกีฬายังมีความสำคัญในทางอื่นด้วยคือในทางสังคมที่ทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ ทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง โดยเฉพาะการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์ซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้นกีฬาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตคนและชีวิตของบ้านเมือง ซึ่งถ้าปฏิบัติอย่างถูกต้อง หมายถึงว่าอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะสามารถนำชื่อเสียงมาสู่ตนและประเทศ อีกทั้งยังส่งเสริมความสามารถในประเทศชาติได้อีกด้วย (พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. 2557: ออนไลน์)

จากพระบรมราโชวาทดังกล่าว เห็นได้ว่ากีฬามีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์และการพัฒนาคุณภาพของประชากร สังคมและประเทศชาติ ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2555-2559 ได้มุ่งหวังให้คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง จนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬาเพื่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวสู่ความสามัคคีและสมานฉันท์ มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิตี้อย่างเป็นระบบ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างมีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งการสร้างรายได้สร้างอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งทุกภาคส่วนในสังคมจะได้ใช้แผนพัฒนากีฬาฉบับนี้เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแผนปฏิบัติการของ กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2555-2559 ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (กรมพลศึกษา. 2555: คำนำ) กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มีส่วนในการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในประเทศซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นกีฬาที่เล่นง่าย สนุกสนาน ใช้จำนวนผู้เล่นเพียงทีมละ 2 คนเท่านั้น สามารถจัดการแข่งขันได้ทุกสถานที่ ดังจะเห็นได้ว่าการจัดแข่งขันในระดับต่าง ๆ อาทิ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ ชายหาดเวิลด์แชมป์เปียนชิพ เวิลด์ ทัวร์ เป็นต้น

กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดในประเทศไทยเป็นกีฬาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมให้มีการแข่งขันทั้งในกีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย นอกจากนั้นประเทศไทยยังเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการแข่งขันในระดับชิงแชมป์ทวีปของสหพันธ์วอลเลย์บอลแห่งเอเชีย 2 รายการ คือ วอลเลย์บอลชายหาด “สมิหลา” เอเชียัน ปีช วอลเลย์บอลทัวร์ ณ ชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 จนถึงปัจจุบัน และวอลเลย์บอลชายหาด “พัทลุง-โลมา” เอเชียัน ปีชวอลเลย์บอลอินวิเตชัน ณ ชายหาดลำป่า จังหวัดพัทลุง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการวอลเลย์บอลชายหาด “สมิหลา” เอเชียัน ปีช วอลเลย์บอลทัวร์ ณ ชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ประเทศไทยยังได้รับเกียรติจากสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติให้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดหญิงเวสต์ทัวร์ รายการ “ภูเก็ต ไทยแลนด์ โอเพ่น” ณ หาดกะรน จังหวัดภูเก็ต เป็นเวลา 3 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา

ด้วยเหตุผลและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นภาคที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในรายการต่าง ๆ จำนวนมากกว่าภาคอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าปัจจัยด้านใดที่เป็นองค์ประกอบให้นักกีฬาเหล่านั้นสนใจและเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด เพื่อนำผลที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาวอลเลย์บอลชายหาดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาที่เล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุ 16-18 ปี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 240 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 อายุ 16 ปี

1.2.2 อายุ 17 ปี

1.2.3 อายุ 18 ปี

1.3 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

1.3.1 ประสบการณ์ 1-2 ปี

1.3.3 ประสบการณ์ 3-4 ปี

1.3.5 ประสบการณ์ 5 ปี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านสุขภาพอนามัย

2.2 ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

2.3 ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2.5 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด หมายถึง ภาวะใด ๆ ที่เป็นสิ่งรื้อ้าสิ่งกระตุ้น หรือสาเหตุที่ทำให้นักกีฬาตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ยังคงเล่นหรือฝึกกีฬา

วอลเลย์บอลชายหาด ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน ดังนี้ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

2. นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาที่เล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ซึ่งเป็นนักกีฬาของโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี ของโรงเรียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง จังหวัดที่อยู่ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดเลย จังหวัดนครพนม จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดยโสธร จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสกลนคร และจังหวัดหนองคาย

4. เพศชายและเพศหญิง หมายถึง ลักษณะทางธรรมชาติหรือทางชีวภาพที่บ่งบอกทางกายภาพว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิง โดยเกี่ยวกับสรีระโดยตรง เป็นเรื่องของชีววิทยาที่บ่งบอกความเป็นเพศว่าเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

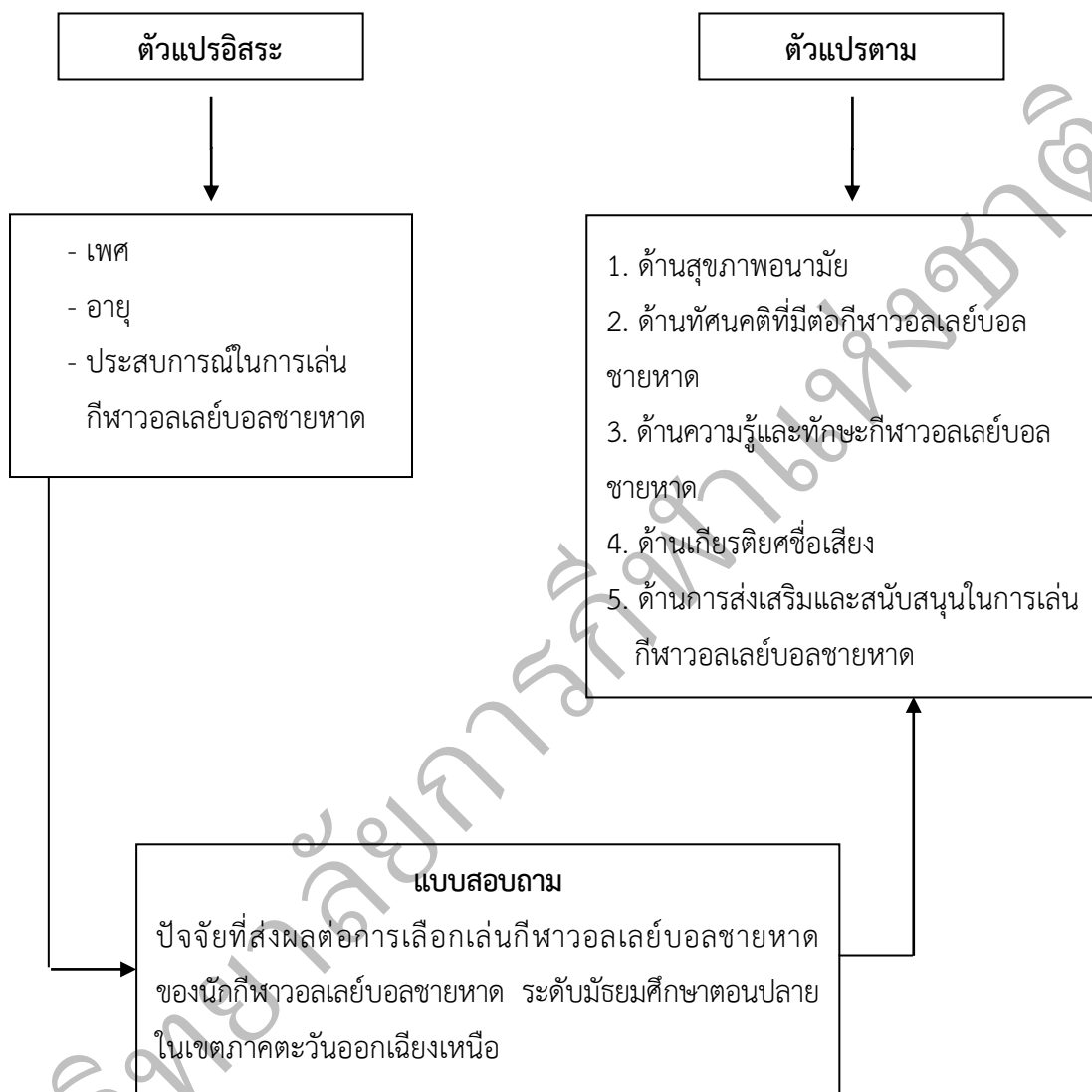
5. ประสบการณ์ หมายถึง ระยะเวลาในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด แบ่งไว้ดังนี้ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี 3-4 ปี และ 5 ปี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย องค์กรที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจ ได้ทราบข้อมูลระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ได้แนวทางเพื่อใช้ในการตัดสินใจจัดกิจกรรมเสริมสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด สำหรับผู้ฝึกสอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง นำไปพัฒนากีฬาวอลเลย์บอลชายหาดต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
 - 1.1 ประวัติกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดในต่างประเทศ
 - 1.2 ประวัติกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดในประเทศ
2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ
3. แรงจูงใจ
 - 3.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 3.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ
 - 3.3 แรงจูงใจกับการเลือกเล่นกีฬา
 - 3.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ทฤษฎีการเรียนรู้ของเบนจามิน บลูม (Benjamin Bloom)
5. ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

1. ประวัติกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดในต่างประเทศ

ธนพนธ์ พรหมชานนท์ (2556: ออนไลน์) กล่าวไว้ว่า ปี ค.ศ. 1920 มีการกล่าวขวัญถึงการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล 6 คน บนชายหาดในฮาวาย (Hawaii) แต่ไม่มีการยืนยันที่แน่นอน ซึ่งในเวลานั้นกีฬาประเภทนี้มีจุดกำเนิดและเป็นที่น่าสนใจของคนส่วนใหญ่ในซานต้า มอนิกา (Santa Monica) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) ประเทศสหรัฐอเมริกา มีลักษณะเหมือนวอลเลย์บอลในร่มคือเล่นกันฝ่ายละ 6 คน (6 ต่อ 6)

ปี ค.ศ. 1927 ฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกในยุโรปที่เริ่มเล่นวอลเลย์บอลชายหาด และปี ค.ศ. 1930 กีฬาประเภทนี้ก็ได้แพร่หลายไปในหลาย ๆ ประเทศในยุโรป ในปีเดียวกันนั้นทางสหรัฐอเมริกาได้เริ่มเล่นระบบฝ่ายละ 4 คน (4 ต่อ 4) และระบบฝ่ายละ 3 คน (3 ต่อ 3)

ปี ค.ศ. 1947 ได้มีการจัดการแข่งขันแบบทีมละ 2 คน ขึ้นอย่างเป็นทางการ (เป็นจุดเริ่มต้นของระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน) ณ ชายหาดสเตท (State) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) ในทศวรรษที่ 50 ได้จัดระบบการแข่งขันแบบเซอร์กิต (Circuit) ครั้งแรกในสหรัฐ และประเทศบราซิลได้จัดการแข่งขันแบบทัวร์นาเมนต์เป็นครั้งแรก การเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาดในครั้งนั้นยังได้มีการกำหนดกติกาสำหรับการตบ การสกัดกั้น และการรับลูกที่แน่นอน

ปี ค.ศ. 1976 การแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ได้เกิดขึ้นที่ชายหาดสเตท (State) และแปซิฟิก พาริชาเดส (Pacific Palisades) เป็นจุดเริ่มต้นของการเล่นอาชีพ (ชิงเงินรางวัล 5,000 เหรียญสหรัฐ)

ปี ค.ศ. 1982 วอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬานิยมกันมากที่สุดในกีฬาที่เล่นกันบริเวณชายหาด โดยเฉพาะที่โคปาคาบานา (Copacabana) และอิปานิมี (Ipaneme) ที่เมืองริโอ เดอจาเนโร (Rio De Janeiro) ประเทศบราซิล

ปี ค.ศ. 1986 ได้มีการสาธิตการเล่นในระดับนานาชาติครั้งแรกขึ้นที่เมืองริโอ เดอจาเนโร (Rio De Janeiro) มีผู้เข้าชมมากกว่า 5,000 คน

ปี ค.ศ. 1987 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดชิงแชมป์โลกประเภททีมชาติขึ้นที่เมืองอิปานิมี (Ipaneme)

ปี ค.ศ. 1989-1990 ได้มีการจัดการแข่งขันประเภททีมชายแบบเก็บคะแนนสะสมที่ชื่อว่า “FIVB World Series” (men’s circuit) ซึ่งมีการจัดในหลาย ๆ ประเทศ ได้แก่ บราซิล อิตาลี ญี่ปุ่น ซึ่งในแต่ละสนามจะมีเงินรางวัลถึง 50,000 เหรียญสหรัฐ

ปี ค.ศ. 1992 วอลเลย์บอลชายหาดจัดได้ว่าเป็นกีฬาอาชีพที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก และได้บรรจุกีฬา วอลเลย์บอลชายหาดเข้าเป็นกีฬาสาธิตในกีฬาโอลิมปิกที่นครบาร์เซโลนา (Barcelona) ประเทศสเปน และหลังจากนั้น 1 ปี ใน ปี 1993 ได้มีการจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลกประเภททีมหญิงครั้งแรกขึ้นโดยใช้ชื่อว่า “Woman’s World Championship-Series”

ปี ค.ศ. 1994-1995 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ได้จัดการแข่งขันประเภท 6 คน ทั้งประเภททีมชายและประเภททีมหญิงในรายการ “World Championship-Series” โดยประเภททีมชายมีเงินรางวัล 100,000 เหรียญสหรัฐ ประเภททีมหญิงมีเงินรางวัล 50,000 เหรียญสหรัฐ

ปี ค.ศ. 1995-1996 กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นที่รู้จักแพร่หลายและตื่นตัวไปทั่วโลก สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้เพิ่มจำนวนรายการขึ้นถึง 29 รายการ (29 tournament legs) ใน 5 ทวีป เงินรางวัลรวมมีมูลค่าสูงถึง 3,650,000 เหรียญสหรัฐ มีผู้เข้าชมกว่า 800,000 คน ผู้ชมผ่านโทรทัศน์กว่า 50 ล้านคนทั่วโลก และเป็นรายการแข่งขันที่เป็นการคัดเลือกทีมเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก

ปี ค.ศ. 1996 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ได้จัดการประชุมแบ่งการแข่งขัน “World Championship-Series” เป็น 3 ระดับคือ 1. grand Slam 2. world Series 3. challenger การแข่งขัน “world championship-series” มีเงินรางวัลรวม 4,300,000 เหรียญสหรัฐ รวมไปถึง การแข่งขันรายการ Grand-Slam ชาย มีเงินรางวัล 400,000 เหรียญสหรัฐ (จัดที่ฝรั่งเศสและโปรตุเกส) และ Grand-Slam หญิง มีเงินรางวัล 300,000 เหรียญสหรัฐ (จัดที่เปอร์โตริโก) และในปี 1996 วอลเลย์บอลชายหาดถูกบรรจุเป็นหนึ่งในกีฬาโอลิมปิกเป็นครั้งแรก ในการแข่งขันโอลิมปิก ระหว่างวันที่ 23-28 กรกฎาคม ณ ชายหาดเมืองแอดแลนตา ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีสนามแข่งขัน 2 สนาม สนามหลักมีความจุ 10,000 ที่นั่ง สนามที่ 2 มีความจุ 3,000 ที่นั่ง ตัวเข้าชมถูกขายหมดล่วงหน้า 1 ปี มีผู้ชมมากกว่า 107,000 คน

ผลจากการแข่งขันครั้งนี้ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. เดียวกัน คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (IOC) ยืนยันกับสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติว่าวอลเลย์บอลชายหาดจะถูกบรรจุเข้าในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ปี ค.ศ. 2000 ณ เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลียอย่างแน่นอน

สมาคมวอลเลย์บอลจากทั่วโลกกว่า 95 ประเทศ ให้การตอบรับการสำรวจของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ยืนยันจะจัดกิจกรรมวอลเลย์บอลชายหาดอย่างสม่ำเสมอ

การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดชิงแชมป์โลกถูกจัดขึ้นระหว่างวันที่ 10-13 กันยายน ณ Los Angeles Tennis Center ภายในมหาวิทยาลัย UCLA ซึ่งมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกหลายชนิดมีที่นั่งผู้ชมถึง 6,000 ที่นั่ง มีเงินรางวัล 600,000 เหรียญสหรัฐ (ชาย 300,000 เหรียญสหรัฐ หญิง 300,000 เหรียญสหรัฐ) และริเริ่มให้มีการแข่งขันในช่วงเย็นขึ้น

ปี ค.ศ. 1998 การแข่งขันในรายการ “FIVB Beach Volleyball World Tour” มีการแข่งขันทั้งสิ้น 28 ทัวร์นาเมนต์ มีเงินรางวัลมากกว่า 4,200,000 เหรียญสหรัฐ และตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงจะได้รับเงินรางวัลเท่ากันคือ 170,000 เหรียญสหรัฐ ต่อการแข่งขัน 1 รายการ

กีฬาโอลิมปิกจะมียกกีฬากีฬาหญิง 24 ทีม เท่ากับทีมชาย

ปี ค.ศ. 1999-2007 กีฬาโอลิมปิกชายหาดเป็นที่แพร่หลายมากขึ้นมีการแข่งขันในทุกทวีปและมีการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกทุกครั้งไม่ว่าจะเป็นโอลิมปิกที่เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ปี 2000 โอลิมปิกที่ กรีซ ปี 2004

นอกจากนี้ วอลเลย์บอลชายหาดยังถูกบรรจุเข้าในการแข่งขันกีฬาสำคัญ ๆ หลายรายการ เช่น Goodwill Games, Asian Games, SEA Games อีกด้วย

2. ประวัติกีฬาโอลิมปิกชายหาดในประเทศไทย

กฤษฎา ปาณะเสรี (2551: 10-15) กล่าวว่า พ.ศ. 2532 บริษัท Le Goq Sportif ได้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดขึ้น ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ พัทยา และเชิญผู้ตัดสินสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยไปปฏิบัติหน้าที่โดยมีรายชื่อดังนี้ ผู้แทนสมาคมกีฬาโอลิมปิกชายหาดแห่งประเทศไทย เรืออากาศโทชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ ผู้ตัดสินประกอบด้วย นายนิพนธ์ ไวยสิทธิ์ นายทรงศักดิ์ เจริญพงษ์ นายสมพร โสทธิสุพร นายจีระชัย เกษมสุข นายจักรภพ วัฒนชัยนันท์ นายนพรัตน์ วัฒนชัยนันท์ นายสัมพันธ์ แสงอากาศ และ นายกฤษฎา ปาณะเสรี

พ.ศ. 2532 Le Goq Sportif ได้จัดกีฬาโอลิมปิกชายหาดขึ้นเป็นปีที่ 2 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ พัทยา

พ.ศ. 2535 สมาคมกีฬาโอลิมปิกชายหาดแห่งประเทศไทย โดยนายอารีย์ วงศ์อารยะ นายกสมาคมกีฬาโอลิมปิกชายหาดแห่งประเทศไทย และเรืออากาศโทชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ เลขาธิการ ได้รับการร้องขอจากสหพันธ์วอลเลย์บอลแห่งเอเชียให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกชายหาดเอเชียน ซีรีส์ (Asian Series) ณ ชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2536 สมาคมกีฬาโอลิมปิกชายหาดแห่งประเทศไทย ส่งทีมวอลเลย์บอลชายหาดเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ เช่น ฮองกง ฟิลิปปินส์ ในรายการวอลเลย์บอลชายหาด เอเชียน ซีรีส์ และยังเป็นเจ้าภาพจัดรายการนี้อีกครั้งเป็นปีที่ 2 ณ ชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2537 สหพันธ์วอลเลย์บอลแห่งเอเชีย ได้ขอให้ประเทศไทยเปิดอบรมหลักสูตรกติกาและการตัดสินวอลเลย์บอลชายหาด ในระหว่างการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกชายหาดเอเชียน ซีรีส์ ครั้งที่ 3 ณ ชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยมี นายแอรดู ฮากัส ขาวนิวซีแลนด์เป็นวิทยากร ซึ่งถือได้ว่าเป็นการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวอลเลย์บอลชายหาดหลักสูตรแรกของเอเชีย มีผู้เข้าร่วมการอบรม 14 คน จาก 6 ประเทศ

สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้แต่งตั้งให้นายกฤษฎา ปาณะเสรี ผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ไปปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินในรายการวอลเลย์บอลชายหาด “FIVB Beach Volleyball World Championship-Series” ณ เมืองโอซากา ประเทศญี่ปุ่น

พ.ศ. 2538 จัดการแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด เอเชีย ซีรีส์ ณ โรงแรมโนโวเทล ริมเพ จังหวัดระยอง

พ.ศ. 2539 จัดการแข่งขันแบบทัวร์นาเมนต์ในประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก ที่ชายหาด ปีกเตียน จังหวัดเพชรบุรี โดยการสนับสนุนของบริษัท ไทยรวมสินพัฒนาอุตสาหกรรม จำกัด โดยประเภททีมหญิง เนื่องจากเกรงว่าหากบังคับตามกติกาของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติในเรื่องชุดแข่งอาจจะไม่มีทีมสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน คณะกรรมการจัดการแข่งขันจึงอนุโลมให้ประเภททีมหญิงสามารถใช้เสื้อแขนกุดกางเกงขาสั้นรัดรูปลงการแข่งขันได้

สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้เปิดอบรมหลักสูตรผู้ตัดสินวอลเลย์บอลชายหาดนานาชาติ (Beach Volleyball International Referee Candidate Course) ณ เมืองจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย และได้เชิญนายกฤษฎา ปาณะเสรี ผู้ตัดสินสมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย เข้าร่วมการอบรม นอกจากนี้สมาคมฯ ยังได้ส่งนายกุล ศิริสวัสดิ์พิพัฒน์ ผู้ตัดสินสมาคมฯ เข้าร่วมการอบรมด้วยและทั้งคู่สอบผ่าน และได้รับการแต่งตั้งให้เป็น Beach Volleyball International Referee

พ.ศ. 2540 จัดการแข่งขันรายการเอเชีย ทัวร์ ขึ้นที่จังหวัดตรัง นอกจากนี้สมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยยังมีโครงการเตรียมทีมอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 19 ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย และกีฬาเอเชียเกมส์ ครั้งที่ 13 ณ กรุงเทพมหานคร โดยส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการ “FIVB Beach Volleyball World Tour” โดยทีมหญิงเข้าร่วมการแข่งขันที่ประเทศญี่ปุ่น ทีมชายเข้าร่วมการแข่งขันที่ประเทศเบลเยียม

การแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ 19 ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ในปี พ.ศ. 2540 ทีมวอลเลย์บอลชายหาดทีมหญิงของไทย กมลทิพย์ กุลนา และมนัสนันท์ แพงชะ ได้ตำแหน่งที่ 2 และรัตนารณ อาลัยสุข และวิไลวรรณ เกตุมณี ได้อันดับที่ 3 ส่วนทีมชาย ทวีป ทองกำเนิด และสภาพรสว่างเรือง ได้อันดับ 3

พ.ศ. 2541 จัดการแข่งขันนานาชาติแบบทัวร์นาเมนต์ขึ้นที่จังหวัดยโสธร จังหวัดอุบลราชธานีและรอบชิงชนะเลิศที่จังหวัดน่าน หลังจากนั้นก็เก็บตัวนักกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยสมาคมฯ ได้จ้างนายริด แฮมมิงตัน ชานิวซีแลนด์ มาเป็นผู้ฝึกสอนให้กับนักกีฬาทีมชายและนายแครม บิน ชาวออสเตรเลีย เป็นผู้ฝึกสอนทีมหญิง

ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ทีมวอลเลย์บอลชายหาดของไทยได้สร้างผลงานขึ้นโดยทีมหญิง มนัสนันท์ พงษ์ชะ และรัตนารณ อาลัยสุข ได้ครองตำแหน่งชนะเลิศ เป็นเหรียญทองเหรียญแรกในระดับสมาคมฯ ส่วนทีมชาย ทวีป ทองกำเนิด และสถาพร สว่างเรือง ได้อันดับที่ 4

พ.ศ. 2542 สมาคมฯ จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดนักเรียน “ซีเล็คทูน่า” ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 โดยการสนับสนุนของบริษัท ไทยรวมสินพัฒนาอุตสาหกรรม จำกัด โดยจัดการแข่งขัน 5 ภูมิภาคทั่วประเทศ

ศูนย์พัฒนาวอลเลย์บอลเปิดอบรมหลักสูตร “Beach Volleyball Get-involved” ณ ฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยนายเกรน โรบินสัน ชาวออสเตรเลียเป็นวิทยากร มีผู้เข้ารับการอบรม 21 คน จาก 3 ประเทศ

พ.ศ. 2543 คณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสิน สมาคมฯ จัดให้มีการอบรมและสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตัดสินวอลเลย์บอลชายหาดของสมาคมฯ โดยจัดอบรมขึ้นในระหว่างการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด นักเรียน “ซีเล็คทูน่า” ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 2 ทั้ง 5 ภูมิภาค มีผู้เข้ารับการอบรม 67 คน สอบผ่าน 28 คน

พ.ศ. 2544 สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยร่วมกับจังหวัดสงขลา จัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ชิงชนะเลิศเอเชีย ครั้งที่ 2 ณ ชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ทีมหญิง มนัสนันท์ พงษ์ชะ และรัตนารณ อาลัยสุข ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

บริษัท เพนเทงเกิล โพรโมชัน จำกัด ร่วมกับสมาคมฯ จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด “FIVB Beach Volleyball World Challenger” เป็นรายการวอลเลย์บอลชายหาดระดับโลก รายการแรกที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน

พ.ศ. 2545 กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 3 ณ เมืองหยิงโจว ประเทศจีน ทีมชาย ทวีป ทองกำเนิด และสถาพร สว่างเรือง ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

สมาคมฯ ร่วมกับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ส่งทีมวอลเลย์บอลชายหาด เข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดชิงแชมป์มหาวิทยาลัยโลก ครั้งที่ 1 ณ เกาะกรันดาร์ูฟ ประเทศฝรั่งเศส ทีมชาย สถาพร สว่างเรือง และสนธิ บุญเรือง ได้อันดับ 2 เป็นการแข่งขันระดับโลกครั้งแรกที่ทีมไทยเข้าถึงรอบชิงชนะเลิศ ทีมหญิง น้ำฝน อินเดือน และยุพา ภูครองพลอย ได้อันดับที่ 5

ประเทศไทยได้ส่งทีมหญิง 2 ทีม เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 14 ประเทศเกาหลีใต้ มนัสนันท์ พงษ์ชะ และรัตนารณ อาลัยสุข ได้อันดับที่ 4 กมลทิพย์ กุลนา และจารุณี สารนอก ได้ตำแหน่งชนะเลิศ ทีมชาย ทวีป ทองกำเนิด และสนธิ บุญเรือง ได้อันดับ 3

บริษัท เพนแทงเกิล โปรโมชัน จำกัด ร่วมกับสมาคมฯ และเมืองพัทยาจัดการแข่งขัน วอลเลย์บอลชายหาด อายุไม่เกิน 18 ปี ซิงแชมป์โลก ณ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2547 ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอลชายหาดชิงแชมป์ มหาวิทยาลัยโลก ครั้งที่ 2 ณ ชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ทีมหญิง จารุณี สารนอก และยุพา ภูครองพลอย ได้อันดับ 3 และในระหว่างการแข่งขันรายการนี้สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ เปิดอบรม หลักสูตรผู้ตัดสินวอลเลย์บอลชายหาดนานาชาติ (Beach Volleyball International Referee Candidate Course) โดยมีนายแอนดรู ฮากัส ชาวนิวซีแลนด์ เป็นผู้อำนวยการฝึกอบรมและนายกฤษฏา ปาณะเสรี เป็นวิทยากร มีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมด 13 คน จาก 8 ประเทศ สมาคมฯ ส่งผู้ตัดสินไทยเข้า อบรม 3 คน ผู้เข้าร่วมอบรมทั้งหมดสอบผ่าน 7 คน

พ.ศ. 2548 สมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยร่วมกับจังหวัดชัยภูมิ และบริษัท แทนทวิชเอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดเยาวชน ชาย-หญิง ซิงชนะเลิศ แห่งเอเชีย ครั้งที่ 1 ณ จังหวัดชัยภูมิ ทีมหญิง เกศินี กุดแกลง และพิศตะวัน วงไชยา ได้ตำแหน่งชนะเลิศ นางลักษณ์ ขอสูงเนิน และสุพรรณณี ดอกสันเทียะ ได้ตำแหน่งรองชนะเลิศ ทีมชาย จิรายุ รักษาแก้ว และวัชระ ถิ่นจินดา ได้อันดับที่ 3

สมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยร่วมกับจังหวัดสงขลา จัดการแข่งขันวอลเลย์บอล ชายหาดชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 5 ณ ชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ทีมหญิง กมลทิพย์ กุลนา และอุษา เต็มปักซี ได้ตำแหน่งชนะเลิศ จารุณี สารนอก และยุพา ภูครองพลอย ได้อันดับ 3

กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 23 ณ เมืองบาร์โคลอด ประเทศฟิลิปปินส์ ทีมหญิง กมลทิพย์ กุลนา และจารุณี สารนอก ได้ตำแหน่งชนะเลิศ ยุพา ภูครองพลอย และอุษา เต็มปักซี ได้อันดับ 2 ทีมชาย บวร ยิ่งถื่น และสนธิ บุญเรือง ได้อันดับ 3

พ.ศ. 2549 บริษัท เพนแทงเกิล โปรโมชัน จำกัด ร่วมกับสมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด “SWATCH-FIVB Beach Volleyball World Tour” รายการ “ภูเก็ตไทยแลนด์ โอเพ่น” ณ หาดกะรน จังหวัดภูเก็ต โดยสมาคมฯ ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 6 ทีม ผลงานที่ดีที่สุดคือ กมลทิพย์ กุลนา และจารุณี สารนอก และอีกทีมคือ ยุพา ภูครองพลอย และอุษา เต็มปักซี ได้อันดับที่ 25

การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับสมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จัดการอบรม ผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลชายหาดระดับชาติขั้นต้น ณ จังหวัดสงขลา มีผู้เข้าร่วมอบรมจำนวน 34 คน ประเทศไทยได้ส่งทีมหญิง 2 ทีม เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศ

กาดำ กมลทิพย์ กุลนา และจารุณี สารนอก ได้อันดับที่ 4 ยุพา ภูครองพลอย และอุษา เต็นปักซี ได้อันดับที่ 5

การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ได้จัดการอบรม และสอบขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินวอลเลย์บอลชายหาดระดับชาติ ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 32 คน สอบผ่าน 14 คน

พ.ศ. 2550 สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยร่วมกับจังหวัดสงขลาจัดการแข่งขัน วอลเลย์บอลชายหาดชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 7 ณ ชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ทีมหญิง กมลทิพย์ กุลนา และยุพา ภูครองพลอย ได้ตำแหน่งชนะเลิศ จารุณี สารนอก และอุษา เต็นปักซี ได้อันดับที่ 2

สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ส่งทีมหญิงเข้าร่วมการแข่งขัน “FIVB Beach Volleyball World Challenger” ที่กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กมลทิพย์ กุลนา และยุพา ภูครองพลอย ได้อันดับที่ 3

การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จัดการอบรม ผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลชายหาดระดับชาติชั้นกลาง มีผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 30 คน

บริษัท เพนแทงเกิล โปรโมชั่น จำกัด ร่วมกับสมาคมฯ ได้จัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล ชายหาด “SWATCH-FIVB Beach Volleyball World Tour” รายการ “ภูเก็ต ไทยแลนด์ โอเพ่น” ณ หาดกระแจะจังหวัดภูเก็ต เป็นปีที่ 2 โดยสมาคมสมาคมฯ ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 3 ทีม ผลงาน ที่ดีที่สุดคือ จารุณี สารนอก และอุษา เต็นปักซี ได้อันดับที่ 17 กมลทิพย์ กุลนา และยุพา ภูครองพลอย ได้อันดับที่ 25

สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยส่งทีมหญิงเข้าร่วมการแข่งขัน “FIVB Beach Volleyball World Challenger” ที่เขตการปกครองพิเศษฮ่องกง จารุณี สารนอก และอุษา เต็นปักซี ได้อันดับ 3

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 จังหวัดนครราชสีมา ทีมหญิง กมลทิพย์ กุลนา และยุพา ภูครองพลอย ได้ตำแหน่งชนะเลิศ จารุณี สารนอก และอุษา เต็นปักซี ได้อันดับ 2 ทีมชาย สถาพร สว่างเรือง และบวร ยิ่งถิ่น ได้อันดับ 2

นายกฤษฎา ปาณะเสรี ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ได้รับรางวัลผู้ตัดสินดีเด่นจากการกีฬาแห่งประเทศไทย เนื่องในวันประกาศผลนักกีฬา และบุคลากรกีฬายอดเยี่ยมวันกีฬาแห่งชาติ

พ.ศ. 2551 สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ได้ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล

ชายหาดชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 8 ณ เมืองไอเดอร์ลาบัด ประเทศอินเดีย ทีมหญิง กมลทิพย์ กุลนา และยุพา ภูครองพลอย ได้ตำแหน่งชนะเลิศ จารุณี สารนอก และอุษา เต็นปักซี ได้อันดับ 3 ทีมชาย สถาพร สว่างเรือง และบวร ยังถิ่น ได้อันดับ 3

การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จัดการอบรมผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลชายหาดระดับชาติชั้นสูง ณ จังหวัดเชียงราย มีผู้เข้าร่วมการอบรม จำนวน 68 คน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จัดการอบรมผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลชายหาด โดยผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มาจากเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฯลฯ เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับเตรียมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดกีฬาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 2551 มีผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 212 คน

สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ส่งทีมชาย 1 ทีม ทีมหญิง 2 ทีม เข้าร่วมการแข่งขัน “FIVB Beach Volleyball World Challenger” ณ เมืองเซนไน ประเทศอินเดีย ทีมหญิง จารุณี สารนอก และอุษา เต็นปักซี ได้ตำแหน่งชนะเลิศ กมลทิพย์ กุลนา และยุพา ภูครองพลอย ได้ตำแหน่งรองชนะเลิศ ทีมชาย สถาพร สว่างเรือง และบวร ยังถิ่น ได้อันดับ 3

อย่างไรก็ดีกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดของไทยยังต้องได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เกือบทุกด้าน เช่น

1. ด้านบุคลากร ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ที่มีความรู้ความสามารถในกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ยังมีน้อย
2. ด้านวัสดุอุปกรณ์ อุปกรณ์กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด เช่น เสือ ตาข่าย ลูกบอล ฯลฯ ยังมีราคาแพง
3. การจัดการแข่งขันโดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการในระดับประเทศซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ระดับนานาชาติที่จัดการโดยสมาคมฯ เองในแต่ละปีมีน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นการจัดการแข่งขันของหน่วยงานอื่นทำให้มาตรฐานการจัดการแข่งขันแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรทางด้านกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากการจัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดและผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ส่งเสริมให้เยาวชนหันมาเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดอย่างแพร่หลาย จะเห็นได้จากการจัดแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดในรายการต่าง ๆ เช่น กีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และกีฬาอาวุโสไร้เค็ก ไทยแลนด์ปีช เป็นต้น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ

การตัดสินใจนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ปัญหาที่คือการตัดสินใจ ส่วนใหญ่นั้นไม่ง่ายอย่างที่คิดเพราะมีความซับซ้อน การตัดสินใจเป็นพฤติกรรมขณะเมื่อบุคคลต้องเผชิญหน้ากับทางเลือกที่กำลังรอคอยการตัดสินใจตั้งแต่ 2 ทางเลือกขึ้นไปและจำเป็นต้องเลือกหนึ่งสิ่ง ในบางกรณีถ้ามีทางเลือกที่ดีมีประโยชน์มากกว่าหนึ่งสิ่ง ก็อาจเลือกสองสามสิ่งจากหลายสิ่งได้

อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (2550: 7-8) กล่าวว่า การตัดสินใจอาจทำได้ง่ายหรือยากขึ้น ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่ปรัชญาของบุคคลและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับผู้อื่น บุคคลจะเผชิญหน้ากับปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ วิธีที่บุคคลเลือกจะสะท้อนถึงข้อสมมุติบางประการ ซึ่งลักษณะการ (traits) ของบุคลิกภาพ บางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมี ดังนี้

1. การเสี่ยง ไม่มีการตัดสินใจใด ๆ ที่จะไม่มีการเสี่ยง แต่ระดับของการเสี่ยงแตกต่างกัน คนส่วนใหญ่มีความกลัวต่อการเสี่ยง ดังจะเห็นได้จากการพนันที่มีโอกาสเสีย
2. ทักษะคติ ความล้มเหลว และความสำเร็จ การกลัวต่อความล้มเหลวสามารถทำให้กระบวนการตัดสินใจหยุดชะงักเมื่อไม่มีการตัดสินใจว่าการตัดสินใจนั้น ๆ ดีหรือไม่ การไม่กล้าตัดสินใจทำให้บุคคลเสียโอกาสที่จะเรียนไม่ว่าจากความล้มเหลวหรือความสำเร็จ
3. การลำเอียงส่วนบุคคล ระบบของเหตุผลอยู่ภายใต้อิทธิพลของนิสัย ความลำเอียง ความต้องการ และอารมณ์ทั้งหลายอยู่บนฐานความรู้สึกละและความผูกพันส่วนบุคคล บางครั้งความรู้สึกเหมาะสมต่อสถานการณ์แต่บางครั้งก็ไม่เหมาะสมสำหรับการตัดสินใจ บางครั้งการตัดสินใจได้ดีเราต้องเสียสละความลำเอียงส่วนบุคคลของเรา
4. ความเด็ดเดี่ยว เมื่อต้องตัดสินใจและรู้สึกลำบากไม่รู้จะทำอย่างไรดีให้คิดถึงการฟันดาบ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีที่แสดงถึงการพร้อมที่จะโต้ตอบ ในการฟันดาบการเคลื่อนไหวต้องเกิดขึ้นอย่างไม่ต้องมัวคิดหรือหาสาเหตุ ซึ่งเป็นศิลปะของการมีชีวิตอย่างพร้อมที่จะทำอะไร ๆ ได้อย่างฉับพลัน
5. ประสบการณ์ ความรู้ได้มาจากประสบการณ์ใหม่ช่วยในการตัดสินใจได้มาก และต้องนำมาใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของสถานการณ์ใหม่ ประสบการณ์ในอดีตอาจจะไม่ให้ประโยชน์เสมอไปในการประเมินสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต ประสบการณ์จะมีประโยชน์เสมอไปในการประเมินสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต ประสบการณ์จะมีประโยชน์ได้ก็ต่อเมื่อผู้ตัดสินใจตระหนักว่า ประสบการณ์เป็นเพียงส่วนเดียวของหลายส่วนในการตัดสินใจ
6. การรับรู้ตามความรู้สึก เป็นการช่วยในการตัดสินใจ บางครั้งเรารู้สึกว่าควรจะทำตัดสินใจ เช่นนั้นและไม่ได้ขึ้นอยู่กับเหตุผลใด ๆ การรับรู้โดยความรู้สึกสามารถช่วยแนะนำแนวทางในการแก้

ปัญหาในการตัดสินใจจากการรู้สึกจะเชื่อได้มากขึ้นถ้าประกอบกันเข้ากับตรรกและประสบการณ์ด้วย

7. การแสวงหาคำแนะนำ การตระหนักว่าทำตนเองแต่เพียงผู้เดียวเป็นผู้ทำการตัดสินใจ ไม่ควรก่อให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับการขอความเห็นจากผู้อื่นในเรื่องการตัดสินใจ การฟังผู้อื่น อย่างอื่นอย่างเปิดใจเป็นการเสี่ยงมากกว่าเพราะเขาได้ตัดสินใจจากการป้อนกลับ (feedback) อย่างไรก็ตามถ้าแสวงหาคำแนะนำของผู้อื่นมากเกินไปและบ่อยไป ไม่ใช่แต่เพียงเขาไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเองแต่เขายังลดความเชื่อมั่นและความสามารถของเขาเอง

อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (2550: 13-16) อ้างความคิดของ William W. Reader ว่า โดยทั่วไปแล้วรูปแบบทางด้านจิตวิทยาสังคม (social psychology) ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำของมนุษย์นั้น นักสังคมวิทยาส่วนใหญ่จะมองโลกในแง่ที่ว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นปัจจัยภายนอกจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ แต่แต่ละบุคคลจะแปลงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเหล่านั้นสู่ตัวคน ๆ นั้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายนอกสู่ตัวบุคคลนี้จะอยู่ในรูปของความเชื่อถือ (beliefs) และความไม่เชื่อถือ (disbeliefs) ความเชื่อและความไม่เชื่อนั้นเป็นเหตุเป็นผลที่จะทำให้บุคคลจะประกอบด้วยความเชื่อและความไม่เชื่อหลาย ๆ อย่างรวมกัน การกระทำทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มของปัจจัยหลายประการ มิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง และบุคคลอาจตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่เหตุผลหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจจะแตกต่างกัน เหตุผลดังกล่าวประกอบด้วยปัจจัยดึงดูด (pull factors) ปัจจัยผลัก (push factors) และปัจจัยสนับสนุน (able factors)

1. ปัจจัยดึงดูด (pull factors) ประกอบด้วย

1.1 เป้าประสงค์ (goals) คือ กิจกรรม วัตถุประสงค์ คุณลักษณะ ความเชื่อ ความรู้กิจกรรมธุรกิจ หรือสภาพความเป็นอยู่ที่บุคคลปรารถนาและต้องการหรือไม่ต้องการ และผู้กระทำพยายามหลีกเลี่ยง ผู้กระทำอาจต้องการเพื่อตนเองหรือใช้เป็นเครื่องมือ หรือวิธีการนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติหรือเพื่อจะหลีกเลี่ยงเป้าหมายอื่น ๆ

1.2 ความเชื่อ (belief orientation) คือ การรับรู้หรือความเข้าใจ ความคิด ความรู้ของแต่ละบุคคลหรือของกลุ่มต่อสิ่งที่เกิดขึ้นและลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบันและความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการเลือกกระทำทางสังคมใด ๆ ย่อมต้องอาศัยความเชื่ออยู่เสมอ

1.3 ค่านิยม (value) คือ ความเชื่อสิ่งที่จะเป็นในสิ่งที่ผู้กระทำรับรู้ เป็นหัวใจสำคัญของวิถีทางในการดำเนินชีวิตของบุคคล ความเชื่อสิ่งต่าง ๆ เช่น ระบบความเชื่อ ทศนคติ พฤติกรรม กิจกรรมงาน สภาพความเป็นอยู่ ผู้กระทำเชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างเป็นสิ่งที่ดีหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบ

สมควรที่จะยึดปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติบางอย่าง เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบสมควรที่จะยึดปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น ค่านิยมของผู้กระทำทางสังคมจะแสดงออกทางทัศนคติและพฤติกรรมของผู้กระทำทุกรูปแบบ ดังนั้น ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม ในการชักนำให้ผู้กระทำต่อไปตามค่านิยม

1.4 นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี (habit and customs) คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วสืบต่อมากันด้วยประเพณี ถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วย ไม่มีทางอนุมัติหรือลงโทษอย่างเด็ดขาดจากรัฐบาลหรือตัวบทกฎหมาย ในการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้กระทำทางสังคม ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากแบบพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้ว

2. ปัจจัยผลักดัน (push factors) ประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง (expectation) การรับรู้ของผู้กระทำทางสังคมว่า ผู้อื่น บุคคล กลุ่ม หรือสังคมโดยทั่วไปประสงค์ให้บุคคลเชื่อ รู้สึก หรือประพฤติปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์นั้น ความคาดหวังประกอบด้วย สิ่งที่ผู้กระทำคาดว่าบุคคลสมควรเชื่อรู้สิ่งหรือประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ผู้อื่นต้องการ ดังนั้น ในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของบุคคลส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความคาดหวังของบุคคลอื่นด้วย

2.2 ข้อผูกพัน (commitment) คือ สิ่งที่ผู้กระทำผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ไม่ว่าจะในอดีตหรือปัจจุบัน บุคคลจะต้องเคร่งครัดต่อประเด็นปัญหาที่ตนเองเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อม ผู้กระทำจะต้องกระทำตามข้อสัญญาที่ได้ให้ไว้กับผู้อื่นถึงแม้ว่าผู้กระทำอาจจะชอบการกระทำอย่างอื่น ซึ่งตนเองก็มีอิสระพอที่จะเลือกกระทำได้แต่ไม่กระทำ ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจการกระทำ สังคมรับรู้ที่ผู้กระทำตั้งใจจะทำสิ่งนั้น ๆ เนื่องจากรู้สึกว่ามีข้อมูลผูกพันที่จะต้องทำ

2.3 การบังคับ (forces) คือ ความเชื่อที่อยู่ในใจของผู้กระทำว่าได้ถูกกำหนดให้ตัดสินใจหรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยที่ตนเองรู้สึกว่าไม่มีทางเลือกอย่างอื่น ๆ เหลืออยู่นอกจากจะต้องประพฤติปฏิบัติตาม ปัจจัยการบังคับจะเป็นตัวที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจได้เร็วขึ้น เพราะในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น อาจยังไม่แน่ใจว่ากระทำพฤติกรรมนั้นดีหรือไม่ แต่เมื่อมีการบังคับผู้กระทำก็รู้ว่าไม่มีทางเลือกอื่น ๆ เหลืออยู่นอกจากการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้น การบังคับจึงมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม การกระทำมีความโน้มเอียงที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่อถูกบังคับให้ทำ

3. ปัจจัยสนับสนุน (able factors) ประกอบด้วย

3.1 โอกาส คือ ความมีชื่อของผู้กระทำที่มีต่อสถานการณ์หรือข้อกำหนดและทางเลือกที่มีอยู่ โอกาสจะมีอิทธิพลต่อการกระทำของบุคคล ผู้กระทำมักจะตัดสินใจเข้าร่วมการกระทำของสังคมเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าภายใต้สถานการณ์นั้นโอกาสเปิดให้เลือกการกระทำได้ ดังนั้น การที่ผู้กระทำตัดสินใจและเลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับลักษณะของโอกาสที่มีในสถานการณ์นั้น

3.2 ความสามารถ (ability) คือ การรับรู้ของผู้กระทำเกี่ยวกับขีดความสามารถของตนเองในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนกระทั่งสามารถบรรลุความสำเร็จภายใต้สถานการณ์นั้น การที่ผู้กระทำไปแล้วตนเองจะมีความสามารถที่จะกระทำได้อย่างแน่นอน โดยทั่วไปการกระทำพฤติกรรมใด ๆ นั้น บุคคลจะพิจารณาความสามารถของตนเองเสียก่อน

3.3 การสนับสนุน (support) คือ การช่วยเหลือหรือการคัดค้านซึ่งผู้กระทำเชื่อว่าตนเองได้รับหรือคาดว่าจะได้รับจากผู้อื่นในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งตัวผู้กระทำเองจะเป็นผู้เลือก ดังนั้น ผู้กระทำมีความโน้มเอียงที่ตัดสินใจและกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น การสนับสนุนจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำของสังคม ปัจจัยดังกล่าวเชื่อว่าเป็นกลุ่มของเหตุผล (relevant cluster of factors) ของการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์ กล่าวคือ การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นย่อมมีผลในการกระทำแฝงอยู่ทั้งสิ้น และเหตุผลดังกล่าวมิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยหนึ่ง แต่จะประกอบด้วยกลุ่มของเหตุผลหลายประการซึ่งจะเหมือนหรือแตกต่างกันไป

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดการตัดสินใจมีหลายปัจจัยที่ทำให้มนุษย์นั้นต้องตัดสินใจและต้องเผชิญหน้ากับทางเลือก ซึ่งการตัดสินใจนั้นไม่ง่ายและมีความซับซ้อนเกินกว่าที่มนุษย์นั้นจะเข้าใจ ปัจจัยในการตัดสินใจไม่ได้เกิดจากปัจจัยภายนอกโดยตรงในการตัดสินใจ ซึ่งบุคคลอาจตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่เหตุผลหรือปัจจัยที่อาจจะเกิดการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

แรงจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลายท่าน ดังนี้

ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: 6) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยการกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการ

กระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูงเราสามารถจะใช้คำได้อีกหลายคำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับ คำว่าแรงจูงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นคำที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทั้งสิ้น

อังคณา บุญเสมอ (2550: 6) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นการกระตุ้นหรือสิ่งเร้า เพื่อช่วยให้เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จบรรลุเป้าหมายมีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดจากความต้องการของผู้กระทำเองหรือผู้กระทำได้รับสิ่งเร้าภายนอก การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรม

โชติกา รัส (2555: 11) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ หรือเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

ธีรวิมล พรหมจรรย์ (2556: 7) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการของคน ๆ นั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนใน อันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคน ๆ นั้น

ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: 6) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าและกระตุ้นทำให้บุคคลเกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย แรงจูงใจอาจเกิดจากตัวเอง หรือเกิดจากบุคคลอื่นกระตุ้นโดยการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่า ความหมายของแรงจูงใจ สามารถเป็นพลังอย่างหนึ่งที่เป็นแรงผลักดันหรือกระตุ้นให้มนุษย์นั้นมีพฤติกรรมต่าง ๆ และกำหนดทิศทางเป้าหมายของพฤติกรรมนั้น บุคคลที่มีแรงจูงใจสูงก็จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ

2. ความสำคัญของแรงจูงใจ

ในทัศนคติของนักวิชาการสามารถแยกเป็นประเด็นได้ 3 ประการคือ (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. 2553: ออนไลน์)

ประการแรก ความสำคัญต่อองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารงานบุคคลากร คือช่วยให้องค์การได้คนดีมีความสามารถมาร่วมทำงานด้วย และรักษาคนดี ๆ เหล่านั้นให้อยู่ในองค์การต่อไปนาน ๆ ประการที่สอง ความสำคัญต่อผู้บริหาร ช่วยให้การมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดปัญหาความขัดแย้งในการบริหารงาน การจูงใจจะช่วยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเอื้ออำนวยต่อการสั่งการ ประการที่สามความ สำคัญ

ต่อบุคลากร คือ การสนองต่อความต้องการของบุคคลและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ทำให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจไม่เบื่อหน่ายงานและทุ่มเทกับการทำงานเต็มที่ ทำให้องค์การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดันและดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน การที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลใดจำเป็นต้องทำความเข้าใจแรงจูงใจของบุคคลนั้นว่าแรงจูงใจอยู่ในประเภทใดและมีความเข้มข้นระดับใด (พนมไพร ไชยรงค์. 2542: 138-139)

1. ให้พลังกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรมหรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่แสดงพฤติกรรม เมื่อกระหายน้ำก็จะเดินเร็วขึ้นหรือวิ่งเพื่อแสวงหาน้ำเพื่อแก้กระหาย แต่ถ้าไม่กระหายหรือกระหายเพียงเล็กน้อยก็อาจเดินช้า ๆ พูดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน

2. สามารถกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อหิวจะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เช่น เดินไปร้านข้าวแกง ผักเพื่อนไปซื้อ หรือเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะมีทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิว การได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทางหรือทิศทางของพฤติกรรม

3. กำหนดระดับความพยายามหรือความมุ่งหมายไม่ลดละของพฤติกรรมนั้น คือใช้ความอดทน หรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อหิวก็เข้าครัวเพื่อค้นหาของมารับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรให้รับประทานได้ก็จะออกนอกบ้านเพื่อหาซื้อของมารับประทาน ถ้าไปถึงร้านแรกแล้วร้านปิดแต่ความหิวเรายังอยู่เราก็หาร้านอื่น ๆ ต่อไปก็จะเป็นร้านที่ 5 หรือร้าน 6 จนกว่าจะได้รับประทาน นั่นคือระดับความพยายามหรือความมุ่งหมายไม่ลดละที่จะแสดงพฤติกรรมก็สูงไปด้วย

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการจูงใจต้องมีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ ให้พลังแก่พฤติกรรม ที่มีเป้าหมายและความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายนั้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแรงจูงใจ มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจก่อให้เกิดแรงกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรม และเป็นสภาวะอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงผลักดันให้แต่ละบุคคลแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป

3. แรงจูงใจกับการเลือกเล่นกีฬา

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 26-27) กล่าวว่า สาเหตุของคนที่เริ่มเล่นกีฬาอยู่เสมอและเลิกเล่นกีฬาไปแล้ว มีดังต่อไปนี้

3.1 สาเหตุที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬา

3.1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายดี

เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

3.1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณโคเลสเตอรอลสูง มีอาการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและ เพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

3.1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้ กลุ่มคนยอมรับเพราะทุกคนในกลุ่มกีฬาต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง เงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับคุณค่าของการออกกำลังกาย

3.2 สาเหตุที่ทำให้คนยังเล่นกีฬา

3.2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนาน ร่าเริง กล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความ สามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

3.2.2 สาเหตุทางสรีระวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่ว ๆ ไป ดีขึ้น

3.2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวย ความสะดวกในการเล่นกีฬา มีอาชีพไม่ขัดขวางต่อการเล่นกีฬา หรืออยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมในส่วนนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา

3.3 สาเหตุที่ทำให้คนเลิกเล่นกีฬา

3.3.1 สาเหตุทางปัญหาส่วนตัว มีพฤติกรรมสุขภาพส่วนตัวไม่เหมาะสม เช่น การสูบบุหรี่มาก อ้วน หรือมีโรคที่เป็นอันตรายต่อการออกกำลังกาย อายุ เพศ ศาสนา และวัฒนธรรม ที่สำคัญมาก มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกาย ซึ่งอาจมีสาเหตุจากการได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีตั้งแต่เริ่มต้น ออกกำลังกาย

3.3.2 สาเหตุทางการจัดกิจกรรม ความเข้มของกิจกรรมไม่เป็นที่พอใจ เช่น เบา หรือหนักเกินไป ได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ๆ สนใจกิจกรรมประเภทอื่นมากกว่า ซ้อมหนักจนเกินไป ทำให้เสียการงาน การเรียน และไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งจุดหมายไว้

ญาณวุฒิ ทวีพันธ์ (2554: 12-13) กล่าวว่า แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจแบบประเมิน (intrinsic and cognitive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองโดยไม่มีรางวัลหรือสาเหตุภายนอกมาเกี่ยวข้อง เป็นการเล่นเพื่อสนุกสนาน สนุกที่จะได้เล่น ซึ่งแรงจูงใจภายในเกิดได้อย่างไรเพิ่มได้อย่างไรอธิบายไม่ได้ จึงต้องมีทฤษฎีแรงจูงใจแบบประเมินขึ้น ถือว่าเป็นแรงจูงใจประเภทหนึ่งที่เกิดจากภายใน

ซึ่งองค์ประกอบ ที่สำคัญ คือ ความรู้สึกควบคุม หมายถึง การให้แรงเสริมภายนอก คือ เดิมทีเล่นเพื่อสนุกสนาน (แรงจูงใจภายใน) เมื่อแรงเสริมภายนอกจะเล่นเพื่อสิ่งของ เงินรางวัล ชื่อเสียง จะทำให้แรงจูงใจภายในลดลง ถ้ามีความรู้สึกว่าสิ่งของ เงินรางวัล ชื่อเสียง เป็นเหตุผลที่สำคัญ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation theory) หมายถึง แรงขับหรือสิ่งเร้าใจที่ทำให้บุคคลมีความพยายามมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย ดังนั้น ในการฝึกหรือการแข่งขันกีฬาถ้านักกีฬามีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะทำการฝึกให้มากยิ่งขึ้น มีแรงจูงใจที่จะกระทำให้มากขึ้น

สรุปได้ว่า สาเหตุของคนที่ไม่เริ่มเล่นกีฬาและยังคงเล่นกีฬายู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬาแล้วนั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ซึ่งแรงผลักดันที่ออกมา นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

4. ทฤษฎีแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ซึ่งนักจิตวิทยาได้นำแนวคิดในการสร้างทฤษฎีเพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจได้ทั้งหมด ดังทฤษฎีแรงจูงใจต่าง ๆ (กฤษฎา ปาณะเสรี. 2551: 25-27) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจ ดังนี้

4.1 ทฤษฎีความต้องการทางความสุขส่วนตัว (hedonistic theory) กล่าวว่า บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลนั้นมีการกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงออกเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข โดยไม่ทำ ความเดือดร้อนต่อผู้อื่น คือ บุคคลอื่นก็มีความพึงพอใจต่อการกระทำนั้น ๆ แต่บางคนมีการแสดงออกถึงความสุขของตนโดยการสร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น เช่น เมื่อเกิดความหิวจะขโมยอาหารของคนอื่นมารับประทาน หรือเมื่อเกิดความต้องการทางเพศก็ฉุดหญิงสาวสวยคนหนึ่งมาเพื่อข่มขืนหญิงสาวคนนั้น เป็นต้น

4.2 ทฤษฎีสัญชาตญาณ (instinctual theory) กล่าวว่า สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลตั้งแต่กำเนิดจึงทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่ออาหาร น้ำ ความรู้สึกร้อน หนาว ความรู้สึกเจ็บปวด ฯลฯ ลักษณะของสัญชาตญาณซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ

ลักษณะของสัญชาตญาณ มีหลายประเภท ดังนี้

4.2.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิตอยู่ คือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล

ทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้าหรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายได้ พฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นเพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะสมดุลอันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ เช่น เมื่อเกิดความกระหายน้ำจะต้องดื่มน้ำ หรือ เมื่อเกิดความรู้สึกเกรงกลัวว่าคนอื่นจะมาทำร้ายตนจึงทำให้ต้องทำร้ายผู้อื่นก่อนที่ผู้อื่นจะทำร้ายตน ฯลฯ

4.2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้วบุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจเรื่องความตายกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตายจึงทำให้สนใจในสุขภาพอนามัยของตนเอง ไปหาแพทย์เพื่อทำการตรวจรักษา หรือบางคนจะมีความหวาดระแวงว่าตนเจ็บป่วยเป็นโรคร้ายตลอดเวลา

4.2.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้และประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น ทำให้บุคคลได้รับการเรียนรู้และมีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูจากสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของแต่ละแห่งนั้นจะมีการถ่ายทอดสืบเนื่องกันมาและจะมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ผลที่ได้ก็คือทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป

4.3 ทฤษฎีหลักการมีเหตุผล (cognitive theory) ทฤษฎีหลักการมีเหตุผลเป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ เพราะบุคคลทุกคนมักจะมีสติปัญญา นอกจากนั้นทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าบุคคลมีอิสระที่จะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้อย่างมีเหตุผล สามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่าง ๆ ได้ มีความรู้ว่าตนต้องการทำอะไร บรรณานาสิ่งใด และควรจะทำตัดสินใจออกมาในลักษณะใด เช่น หญิงสาวคนหนึ่งได้ตัดสินใจเลือกแต่งงานกับชายหนุ่มที่มีพันสีชาวด้วยความมั่นใจเพราะหญิงสาวคนนี้มีความคิดหรือค่านิยมชอบผู้ชายที่มีพันสีชาวด้วย เป็นต้น

4.4 ทฤษฎีแรงขับ (drive theory) โดยปกติแล้วพฤติกรรมและการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลนั้นจะมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับนั้นเป็นสภาวะความตึงเครียดทางร่างกาย เป็นตัวการทำให้ร่างกายได้มีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อขจัดความเครียดนั้นออกไปแรงขับจึงมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกายหรือแรงขับปฐมภูมิ เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกายและแรงขับภายนอกหรือแรงขับทุติยภูมิ เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่มีสะสมไว้ในแต่ละบุคคล

นอกจากนั้นแรงขับสามารถที่จะจำแนกทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจตามระบบทางชีววิทยา (classification for biological driver) แรงขับเมื่อจำแนกตามระบบทางชีววิทยาแล้วสามารถจำแนกได้ 4 ประเภท คือ

4.4.1 แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต (vegetative drive) แรงขับประเภทนี้เป็นแรงขับที่จะมีอิทธิพลผลักดันให้มนุษย์แสวงหาอาหาร น้ำ อากาศ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ ถ้าปราศจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แล้วบุคคลนั้นจะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้

4.4.2 แรงขับฉุกเฉิน (emergency drive) แรงขับฉุกเฉิน คือ แรงขับที่จูงใจให้บุคคลกระทำการต่าง ๆ ได้เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้น เช่น เมื่อไฟไหม้บ้านบางคนรีบขนข้าวของหนีไฟ หรือเมื่อเห็นคนจมน้ำจะรีบกระโดดลงไปช่วย หรือถ้าว่ายน้ำไม่เป็นก็จะตะโกนด้วยเสียงดังเพื่อให้คนอื่นช่วยเหลือน้ำ เป็นต้น

4.4.3 แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ (reproductive drive) แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์นี้เป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยาทางเพศในลักษณะต่าง ๆ เกิดขึ้น เช่น บางคนแต่งกายยั่วยวนเพื่อให้ชายหนุ่มมีความสนใจในตนเอง เป็นต้น

4.4.4 แรงขับเพื่อการศึกษา (educational drive) แรงขับเพื่อการศึกษาเป็นแรงขับที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดความอยากรู้อยากเห็น พยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา พยายามแสวงหาคำตอบ หรือหาข้อเท็จจริง เช่น การไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือมักจะมีคำถามถามครูเมื่อเกิดปัญหาข้องใจ เป็นต้น

ดังนั้น ในเรื่องของแรงขับที่มีการจำแนกตามระบบทางชีววิทยานี้ จะเห็นได้ว่าบุคคลทุกคนจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตเสียก่อน ถ้าไม่มีแรงขับเพื่อตนเองอยู่รอดแล้วแรงขับอื่น ๆ จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นแรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ หรือแรงขับเพื่อการศึกษา

4.5 ทฤษฎีความคาดหวัง (theory of expectancy) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมากคนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความคาดหวังหรือการตั้งจุดหมายของคนเราให้อยู่ในระดับความสามารถที่จะทำให้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความหมาย จะเห็นว่าทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าเป็นสิ่งตัดสินพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา นั่นคือพฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา

4.6 ทฤษฎีความต้องการหลักการของเมอร์เรย์ Murray.N.D. (อารี พันธมณี. 2534: 89-92) เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่าการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนพึงพอใจ ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในตัวของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดจากความต้องการเนื่องมาจากสภาพร่างกายและสภาพจิตใจของบุคคลนั่นเอง ซึ่งเมอร์เรย์แบ่งประเภทของความต้องการไว้ 20 ประการ (มุกดา ศรียงค์ และคนอื่น ๆ 2542: 235-237) กล่าวไว้ดังนี้

4.6.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกด้วยความก้าวร้าว (need for aggression) ความต้องการประเภทนี้จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรคขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง ทำให้เกิดการต่อสู้ การทำร้ายกัน การแค้น ช่างชิง จนถึงการทำสงคราม แม้แต่การพุดจะกระทบกระทั่งกันด้วยวาจาและการให้ร้ายต่อกัน

4.6.2 ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (need for counteraction) เป็นความต้องการที่จูงใจให้บุคคลมีพฤติกรรมที่จะฟันฝ่าอุปสรรคและความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา ซึ่งบุคคลอาจจะได้รับสิ่งเร้าภายนอกกระตุ้นให้เกิดความต้องการนี้ เช่น การได้รับการดูถูกดูหมิ่น ทำให้เกิดการพากเพียรพยายามเพื่อเอาชนะค่าสับประมาทจนประสบความสำเร็จ เป็นต้น

4.6.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (need for abasement) เป็นความต้องการที่ผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการยินยอม ยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ ยอมถูกลงโทษ แพ้ แล้วหนีหน้า ทำร้ายตนเองหรือการเผาตัวตาย อดข้าวประท้วงโดยไม่คิดต่อสู้ นับว่าเป็นการยอมแพ้ประการหนึ่ง

4.6.4 ความต้องการในการปกป้องตัวเอง (need for dependence) เป็นความต้องการที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อป้องกันตนเองจากคำตำหนิติเตียนและวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น ซึ่งเป็นกลไกป้องกันทางจิตในการพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตนหรือหาทางกล่าวโทษผู้อื่น แสดงอาการกลบเกลื่อน และสร้างสถานการณ์ปิดบังความผิดตนเอง เป็นต้น

4.6.5 ความต้องการเป็นอิสระ (need for autonomy) เป็นความต้องการอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง เช่น ต้องการงานเลี้ยงตนเอง ตัดสินใจเอง เป็นอิสระจากการควบคุมของพ่อแม่ และครูครอง เป็นต้น

4.6.6 ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ ฟันฝ่าอุปสรรคทั้งปวงเพื่อให้ตนได้รับชัยชนะ และประสบความสำเร็จมากกว่าผู้อื่น

4.6.7 ความต้องการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น (need for affiliation) เป็นความต้องการสร้างพฤติกรรมเอาอกเอาใจดูแลยิ่งขึ้น สร้างตนให้ผู้อื่นรักใคร่เกรงใจและจริงใจต่อเพื่อนฝูง และพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้อื่น

4.6.8 ความต้องการความสนุกสนาน (need for play) เป็นความต้องการที่จะแสดงออก

ซึ่งความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยการเล่น การหัวเราะ เล่าเรื่องตลกขบขัน เล่นกีฬา ฟังเพลง เต้นรำ พักผ่อนหย่อนใจ และกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ

4.6.9 ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (need for rejection) เป็นความต้องการที่เกิดจากการเบื่อหน่ายผู้คน รำคาญคนรอบข้าง ต้องการปลีกตัว และแยกตัวอยู่คนเดียว ไม่รู้สึกยินดี ยินร้ายกับผู้อื่น ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ต้องการให้ผู้อื่นมาสนใจโยยิตน

4.6.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (need for succorance) ความต้องการชนิดนี้มักเป็นความต้องการให้ผู้อื่นมีความเห็นอกเห็นใจ สนใจ และสงสารตนเอง ต้องการได้รับความช่วยเหลือ ดูแล คำแนะนำ และชี้แจงจากผู้อื่น จะมีพฤติกรรมแห่งการวอนขอ ขี้้อ้น และชอบขอ

4.6.11 ความต้องการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น (need for nurturance) เป็นการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ การอาสาสมัครช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นภัยอันตราย รวมทั้งการอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาการพยาบาลบุคคลอื่น

4.6.12 ความต้องการในการสร้างตนเองให้เป็นที่ประทับใจผู้อื่น (need for exhibiton) เป็นความต้องการที่ผลักดันให้บุคคลพยายามแสดงในทางที่ดีเพื่อเรียกร้องให้บุคคลอื่นสนใจและประทับใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง การฝึกให้ตนมีความสามารถพิเศษเพื่อเรียกร้องให้ผู้อื่นสนใจ สนุกสนาน ชื่นชม หรือแปลกใจในเรื่องราวและการกระทำของตนเอง

4.6.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น (need for dominance) ความต้องการชนิดนี้เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นกระทำตามคำสั่งของตน ทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกมีอิทธิพล ชื่นชม อาจจะเป็นพฤติกรรมข่มขู่ วางอำนาจ แต่งตัวให้เป็นบุคคลน่าเกรงขาม หรือแม้แต่พยายามศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็นเจ้าคนนายคน

4.6.14 ความต้องการอ้างอิงผู้ที่สังคมยอมรับ (need for reference) เป็นความต้องการอ้างอิงและยอมรับผู้ที่สังคมยกย่องหรือผู้อาวุโสอย่างเต็มอกเต็มใจ ชื่นชมในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าตน พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือกับบุคคลดังกล่าวด้วยความยินดี ทำให้เกิดพฤติกรรมการคล้อยตาม การยินยอมอยู่ใต้อำนาจ การอ้างอิงว่าตนเป็นลูกน้องของผู้มีอำนาจบารมีในสังคม

4.6.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงปมด้อยและความล้มเหลว (need for avoidance of inferiority) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอายทั้งหลาย หลีกเลี่ยงการดูถูกปกปิด ความรู้สึกด้อยในตนเอง ก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมการหนีหน้า ขี้้อาย หรือสร้างเรื่องสร้างสถานการณ์ หลีกเลี่ยงและปกปิดปมด้อยของตน

4.6.16 ความต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย (need for avoidance of harm) เป็นความ

ต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านกาย หลีกเลี่ยงอันตรายและโรคร้ายไข้เจ็บ ทำให้เกิดพฤติกรรม การป้องกันจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ

4.6.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิและลงโทษ (need for avoidance of blame) เป็นความต้องการที่สร้างให้เกิดพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่ม หรือการปกปิดความผิดพลาด เพราะต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิและการลงโทษจากผู้อื่น

4.6.18 ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (need for orderliness) เป็น ความต้องการที่จะเห็นสิ่งต่าง ๆ อยู่ในกฎระเบียบจึงเกิดพฤติกรรมการกระทำที่อยู่ในกฎระเบียบจัดวาง ตกแต่งสิ่งของเป็นระเบียบเรียบร้อย มีระบบจัดเก็บเอกสารและตรงเวลา ปฏิบัติอยู่ในกรอบประเพณี

4.6.19 ความต้องการรักษาชื่อเสียง (need for inviolacy) เป็นความต้องการที่ปกป้อง ชื่อเสียงเกียรติยศและวงศ์ตระกูลของตน มีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์ไม่คดโกง เข้าทำนอง “เสียสสินสงวนศักดิ์ไว้ วงศ์หงส์” อาจจะยอมอดตายโดยไม่ขอใครกิน เป็นต้น

4.6.20 ความต้องการให้ตนแตกต่างจากผู้อื่น (need for contrariness) ก่อให้เกิด พฤติกรรมการทำตนให้ดูผิดแปลกไปจากคนปกติไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย คำพูด การแสดงออกแนวคิด และผลงาน มีพฤติกรรมที่ชอบคัดค้านส่วนรวม

สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ซึ่งทฤษฎีแต่ละทฤษฎีมีแนวความคิดที่ต่างกันออกไป การที่จะนำทฤษฎีแรงจูงใจมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ นั้นจำเป็นต้องศึกษาหลาย ๆ ทฤษฎี ซึ่งจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ ในการศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ตามแนวความคิดของแต่ละทฤษฎีที่สนใจ

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเบนจามิน บลูม

เบนจามิน บลูม (Benjamin Bloom) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ว่า การที่มนุษย์จะ ลงมือปฏิบัติสิ่งใด ๆ ก็ตาม สิ่งหนึ่งที่จะต้องเกิดขึ้นก็คือพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่ง Benjamin Bloom และคณะได้ใช้หลักจำแนกอันดับ (taxonomy) โดยแยกพฤติกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (affective domain) พฤติกรรม ด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) เป็นจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถทางทักษะ ด้านปัญญา (intellectual outcome) คือความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการใช้ความคิด (thinking skill)

ซึ่งสามารถจำแนกและจัดลำดับความสามารถทางปัญญาจากระดับพื้นฐานถึงระดับสูงได้ 6 ระดับ ดังนี้

1.1 ความรู้ (knowledge) เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงขั้นความสามารถในการจดจำเนื้อหา ความรู้ต่าง ๆ ระลึกได้เมื่อต้องการนำมาใช้ ได้แก่ ความรู้ที่เฉพาะเจาะจงข้อเท็จจริง ความรู้เกี่ยวกับวิธีการหรือหลักการ เหตุการณ์

1.2 ความเข้าใจ (comprehension) เป็นความสามารถในการใช้ความคิดเพื่อศึกษาเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่เคยเรียน โดยสามารถแปลความหมาย (translation) หรือตีความหมาย (interpretation) และสามารถสรุปความและอ้างอิงต่อได้ในสิ่งที่ศึกษา

1.3 การนำความรู้มาใช้ (application) เป็นความสามารถในการนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่ยังไม่เคยพบได้ โดยสามารถนำความรู้ของตนไปแก้ปัญหาหรือไปปรับวิธีการเก่าให้ดีกว่าเดิม

1.4 การวิเคราะห์ (analysis) เป็นความสามารถในการใช้สมองแยกแยะสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ออกเป็นส่วนย่อยเพื่อค้นหาองค์ประกอบ โครงสร้าง หลักการหรือความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ได้

1.5 การสังเคราะห์ (synthesis) เป็นองค์ประกอบย่อย ๆ มาผสมผสานเพื่อให้เป็นภาพที่สมบูรณ์เกิดความกระจ่างหรือสร้างหรือออกแบบสิ่งใหม่ ๆ เรื่องใหม่ ๆ หรือหลักการและเกณฑ์ต่าง ๆ

1.6 การประเมินค่า (evaluation) เป็นความสามารถในการพิจารณาตัดสินหรือสรุปเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหา ความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการ และเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์ (criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน การประเมินค่าจัดได้ว่า เป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิพิสัย ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินค่าสิ่งหนึ่งสิ่งใด

2. ด้านจิตพิสัย (affective domain) เป็นจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในจิตใจ เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรหรืออารมณ์ เช่น เจตคติ (attitude) โดยสามารถแบ่งพฤติกรรมด้านความรู้สึกรได้ 5 ระดับ ดังนี้

2.1 การรับรู้ (receiving or attending) เป็นขั้นแรกของการรับรู้ซึ่งเหมือนกับขั้นความรู้ความจำด้านพุทธิพิสัย ถือเป็นการสัมผัสเบื้องต้นเพียงได้รู้ได้เห็นเท่านั้นแต่ยังไม่ได้นำไปใช้อะไร ซึ่งการรับรู้แบ่งเป็น 3 ขั้น คือ

2.1.1 การรู้จัก (awareness) เป็นพฤติกรรมขั้นแรกที่คนรู้จักกับสิ่งเร้าว่ามันเป็นอะไร เป็นการรู้จักเพียงผิวเผินเท่านั้น

2.1.2 การเต็มใจที่ยอมรับสิ่งเร้า (willingness to receive) ขั้นนี้เป็นขั้นเต็มใจหรือพอใจที่รับรู้ มีความอ่อนโยนต่อสิ่งที่พบเห็น

2.1.3 การควบคุมหรือคัดเลือกความสนใจที่มีต่อสิ่งเร้า (controlled or selected attention) ความรู้สึกระดับนี้เป็นความรู้สึกต่อเนื่องจากขั้นที่แล้ว ที่แตกต่างออกไปคือความรู้สึกที่จะบอกได้ว่าอะไรควรเอาใจใส่อะไรไม่ควรเอาใจใส่ เช่น ความรู้สึกชอบต่อสิ่งนี้อยากได้สิ่งนั้นจึงมองในลักษณะควบคุมหรือเลือกมากขึ้น

2.2 การตอบสนอง (responding) ขั้นนี้เป็นขั้นที่มีจิตใจจดจ่อ เริ่มมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งเร้า เกิดความสนใจขึ้นชอบกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งปฏิกิริยาโต้ตอบนั้นเป็นกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ

2.2.1 การยินยอมในการตอบสนอง (acquiescence in responding) เป็นความรู้สึกเชื่อฟังหรือยอมรับที่จะทำแต่อาจจะไม่พอใจเท่าไรนัก เช่น การเชื่อฟังกฎเกณฑ์ที่กำหนด ความตั้งใจทำตามระเบียบ

2.2.2 การเต็มใจตอบสนอง (willingness to response) เป็นระดับความรู้สึกเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ ความร่วมมือทำตามความต้องการหรือความสมัครใจ เช่น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน

2.2.3. การพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนอง (satisfaction in response) เป็นลักษณะที่เห็นได้จากหลังการตอบสนองแล้ว

2.3 การเห็นคุณค่า (valuing) ขั้นนี้เป็นความรู้สึกรู้คุณค่าและเริ่มผูกพันตนเองกับสิ่งนั้น ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้น

2.3.1 การยอมรับคุณค่า (acceptance of value) เป็นความพร้อมที่จะรับว่าสิ่งเร้ามีคุณค่าหรือประโยชน์อย่างไร เป็นการยอมรับทางอารมณ์

2.3.2 การนิยมในคุณค่า (preference for a value) ในระดับนี้ไม่เพียงแต่เป็นการยอมรับคุณค่า แต่เพิ่มความรู้สึกเอาใจใส่ในคุณค่าหรือค่านิยมนั้นเพิ่มขึ้นอีก

2.3.3 การผูกพันในคุณค่า (committing or conviction) เป็นความรู้สึกหรือความคิดฝังแน่นในคุณค่านั้น ซึ่งจิตพิสัยในขั้นนี้เป็นลักษณะของเจตคติ (attitude) ซาบซึ้ง (appreciation) ที่เห็นชัดเจน

2.4 การจัดระบบ (organization) เป็นขั้นการจัดระบบค่านิยมหลายอย่างที่กระจัดกระจายเข้าเป็นหมวดหมู่ และส่วนหนึ่งของความคิดที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีความหมายที่พอใจ โดยสามารถ

ตัดสินได้ว่าอะไรมีคุณค่าที่สำคัญหรือมีบทบาทมากที่สุดและนำไปใช้เป็นประจำ ความรู้สึกระดับนี้ แบ่งเป็น 2 อย่าง คือ

2.4.1 การสร้างมโนภาพของคุณค่า (conceptualization of value system) เป็นการ จัดคุณค่าเรื่องต่าง ๆ ได้อันเป็นผลจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้สึกมาแล้วเรียกใหม่กลายเป็น มโนภาพของคุณค่าใหม่

2.4.2 การจัดระบบคุณค่าให้เป็นระเบียบ (organization of value system) เป็นการ รวบรวมคุณค่าเข้าด้วยกันจนเห็นภาพทั้งหมดจนเป็นอุดมการณ์ทางความคิดของแต่ละบุคคล

2.5 การสร้างลักษณะนิสัย (characterization by a value or value complex) ขั้นนี้ เป็นการผสมผสานระบบค่านิยมจนเป็นความประพฤติหรือคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลความรู้สึก ระดับนี้แบ่งเป็น 2 ชั้น คือ

2.5.1 การสรุปคุณค่าหรือค่านิยมในรูปใดรูปหนึ่ง (generalized set) เป็นระบบคุณค่า หรือค่านิยมที่เป็นผลให้มีการแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

2.5.2 การสร้างลักษณะนิสัย (characterization) เป็นผลรวมของความรู้สึกและการ แสดงออกของแต่ละบุคคล

3. ด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) เป็นจุดประสงค์ที่มุ่งพัฒนาพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการกระทำ (doing) ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะความชำนาญ โดยมุ่งพัฒนากล้ามเนื้อหรืออวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งสามารถแบ่งลำดับความชำนาญจากน้อยไปหามาก สามารถจัดแบ่งพฤติกรรมการฝึก ทักษะปฏิบัติต่าง ๆ ได้ 5 ระดับ คือ

3.1 การเลียนแบบ (imitation) เป็นการกระทำที่เกิดจากแรงผลักดันภายในและการ กระทำซ้ำ โดยการเริ่มจากการกระทำที่ต้องใช้ความพยายามทำตามแบบอย่างที่มีต้นแบบ หรือสาธิต ให้อุณหภูมิปฏิบัติ

3.2 การปฏิบัติหรือการจัดการกระทำ (manipulation) เป็นความสามารถด้านการฝึก ทักษะนั้นเองโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู

3.3 ความแม่นยำ (precision) การฝึกฝนตามแบบโดยอาศัยความรู้ที่เคยเรียนมาก่อน และกระทำได้อย่างคล่องแคล่ว ดัดแปลงตามที่เห็นสมควรในเวลาที่เหมาะสมให้มีข้อผิดพลาดน้อย ที่สุดเท่าที่จะทำได้

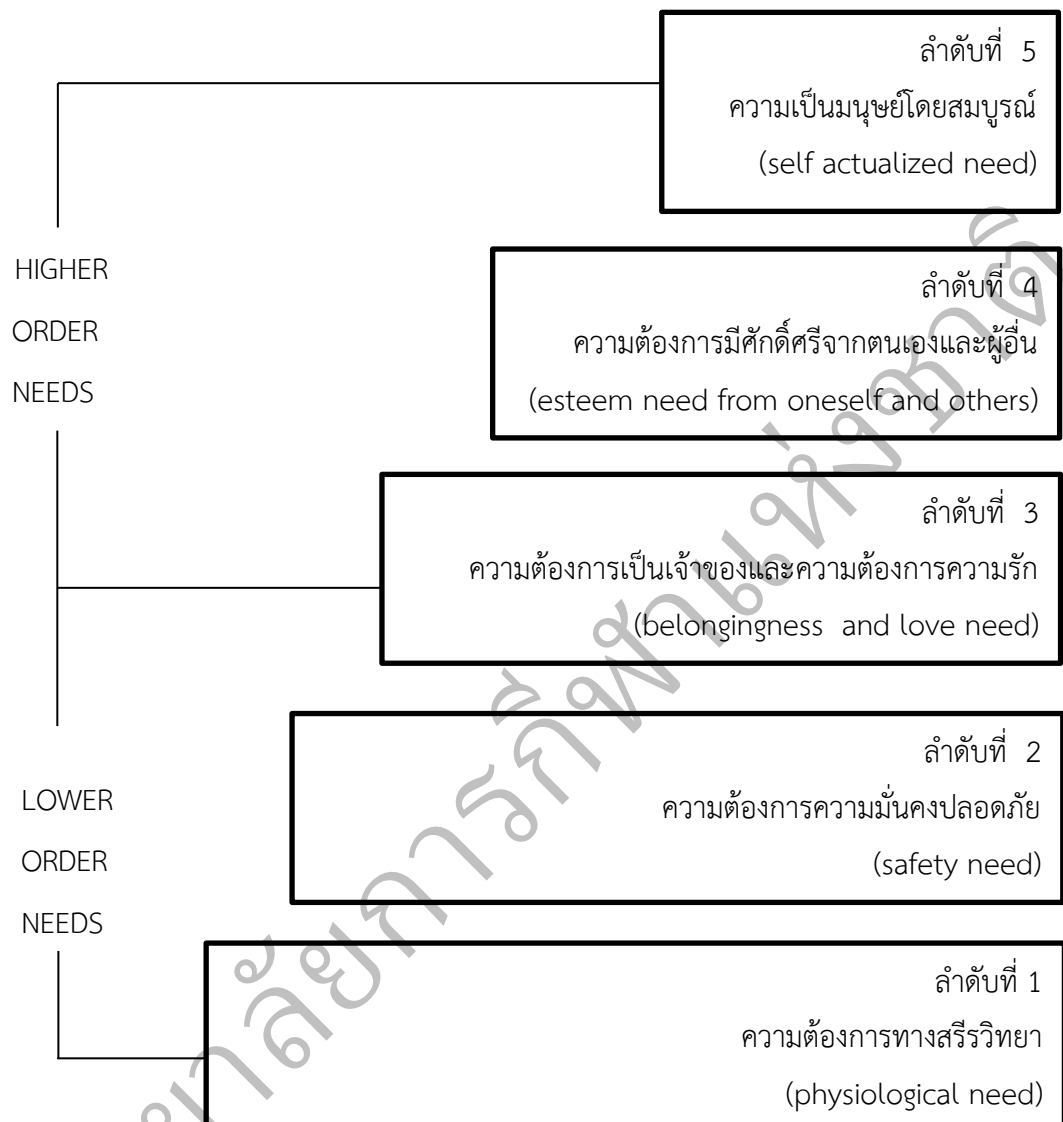
3.4 การนำทักษะไปใช้ (articulations) เป็นการรู้จักใช้ทักษะนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ กันได้หลายรูปแบบอย่างต่อเนื่องด้วยความถูกต้องโดยใช้เวลาน้อยที่สุด

3.5 การฝึกปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมชาติ (naturalization) เป็นการฝึกจนเกิดความชำนาญด้วยความถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว ในทางปฏิบัติถ้าเปรียบเทียบกับคนที่เล่นกีฬา ก็จะเกิดในเรื่องของด้านพุทธิพิสัย คือ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และศึกษาวิธีการเล่นในกีฬาที่ตนเองชื่นชอบ ก่อนว่าเล่นอย่างไร จากนั้นถ้าเกิดความชื่นชอบก็จะเข้าสู่ด้านจิตพิสัย ที่มุ่งพัฒนาในเรื่องของความคิด หรือค่านิยมที่ดี มีความซาบซึ้ง และเห็นคุณค่าต่อกีฬานั้น หลังจากเกิดความรู้ด้านจิตพิสัยแล้วก็จะเข้าสู่ด้านทักษะพิสัย ที่มุ่งพัฒนาในเรื่องของร่างกายหรืออวัยวะต่าง ๆ หมายถึง การลงมือปฏิบัติหรือฝึกซ้อมกีฬาที่ตัวเองชอบโดยการกระทำเลียนแบบ ทำบ่อย ๆ จนเกิดความแม่นยำและชำนาญ เป็นต้น

ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์

ฐิติมา เมืองจันทร์ (2553: 10) อธิบาย ทฤษฎีของ มาสโลว์ ไว้ว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุดมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (physiological need) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety need) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (belongingness and love need) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (esteem need from oneself and others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (self actualized need) โดยแรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อนแรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพ

ภาพ 2.1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์

ที่มา: ลูติมา เมืองจันทร์ (2553: 10)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนอง เป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทาน ไม่หิวโหย มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่น ๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการลำดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนอง พอเพียงแรงจูงใจประเภทอื่นก็ยังไม่เกิดขึ้น

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งอื่น ๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ คือแรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่าคุณมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีนักเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใย และก็ต้องห่วงใยอาทรเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศ ทั้งด้วยสำนึกของตนเองและกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียง เป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับการประพฤติปฏิบัติตนตามความสามารถและสุดความสามารถ โดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์เชื่อว่าคนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ระดับนี้ทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการดังกล่าว มนุษย์เรามีลำดับขั้นแรงจูงใจตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุดซึ่งมีลำดับ 5 ขั้นด้วยกัน คือ ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ ความต้องการของมนุษย์นั้นก็ย่อมมีจำนวนมาก การที่จะนำลำดับแรงจูงใจมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น จำเป็นต้องศึกษาหลาย ๆ อย่างและนำมาวิเคราะห์ตามแนวความคิดของแต่ละบุคคลที่สนใจในด้านนั้น ๆ

จะเห็นได้ว่าทั้งทฤษฎีการเรียนรู้ของเบนจามิน บลูม และทฤษฎีของมาสโลว์นั้น เป็นแรงจูงใจพื้นฐานที่นักกีฬาต้องได้รับการตอบสนอง เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของตนเองทั้งในด้านสุขภาพอนามัย ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาโอลิมปิกชายหาด ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

อนุชิตร์ แพ้สูงเนิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการตัดสินใจในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความคิดเกี่ยวกับตัวแปรการตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย

ของนักกีฬาและเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยในการตัดสินใจในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทยของนักกีฬา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย จำนวน 1,846 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือ ที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัจจัยในการตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย แบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) แบบ 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis) และหมุนแกนโดยวิธีแวนแมกซ์ (varimax method) ผลการวิจัย พบว่า ความเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ที่อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 33 ข้อ ยกเว้นข้อที่ 11, 18 และ 29 ซึ่งมีการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อย ได้แก่ ข้อ 10 และ 15 ปัจจัยการตัดสินใจ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 9 ปัจจัย ตามลำดับ คือ ปัจจัยทางด้านโอกาสความก้าวหน้าในการเล่นกีฬา ปัจจัยทางด้านการพัฒนาตนเอง ปัจจัยด้านการเป็น ผู้นำ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านความท้าทาย ปัจจัยด้านการยกระดับตนเอง ปัจจัยด้านเพื่อน และการเป็นที่ยอมรับ ปัจจัยด้านโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ และปัจจัยด้านการสร้างโอกาสที่ดี หลังจบการศึกษา

กฤษฎา ปาณะเสรี (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่น กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยคือนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล ชายหาดที่มาจากทั้ง 5 ภาคทั่วประเทศไทย จำนวน 174 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นจากกรอบแนวความคิดของนักกีฬา ผู้ตัดสิน และผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำนวน 14 คน โดยครอบคลุมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดของนักกีฬาหญิง ตามทฤษฎีของเบนจมินบลูม และทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด และด้านปัญหาและอุปสรรคในการเล่น กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ผู้วิจัยได้หาคุณภาพของเครื่องมือโดยการทดสอบความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา (contest validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยวิธีการหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Item Objectives Congruence: IOC) การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเป็น 0.94 ในระดับความมีนัยสำคัญ .05 การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติในระดับ

ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาดของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มากเป็นอันดับที่ 1 คือ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะกีฬาโอลิมปิกชายหาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 โดยมีปัจจัย ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาโอลิมปิกชายหาด ด้านส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด และด้านปัญหาและอุปสรรคในการเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด อยู่ในระดับที่ 2 อันดับที่ 3 และอันดับที่ 4 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28, 3.25, 2.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37, 0.39 และ 0.43 ตามลำดับ สำหรับการทดสอบสมมติฐานนั้น พบว่า นักกีฬาโอลิมปิกชายหาดหญิงที่มาจากภูมิภาคที่แตกต่างกันจะมีปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

ชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลและเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี ที่สังกัดทีมจังหวัดต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 จำนวน 154 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีค่าความเชื่อมั่นเป็นสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffeposthoc comparison) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล คือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล ของนักกีฬาซอฟท์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี นักกีฬาซอฟท์บอลที่สังกัดทีมจังหวัดต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลในภาพรวม ส่วนด้านความท้าทายและความคิดในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรัชย์ ทองอินทร์ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชนตามทัศนคติ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปีพุทธศักราช 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 379 คน จากสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1 ประจำปี พ.ศ. 2552 จำนวน 79 สโมสร

ได้แก่ ผู้ฝึกสอนว่ายน้ำ จำนวน 79 คน ผู้ปกครองนักกีฬาว่ายน้ำ จำนวน 100 คน นักกีฬาว่ายน้ำเยาวชน
 รุ่นอายุ 12-14 ปี ที่จะเป็นนักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน และนักกีฬาเยาวชนรุ่นอายุ 12-14 ปี ที่จะไม่
 เป็นนักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน ได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน (multistage random sampling)
 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง
 ความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ฝึกสอนแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็น
 นักกีฬาว่ายน้ำต่อ มีปัจจัยภายในด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด คิดเป็น
 ร้อยละ 79.75 มีปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริม
 การเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.61 และแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็น
 นักกีฬาว่ายน้ำต่อ มีปัจจัยภายในด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด คิดเป็น
 ร้อยละ 79.75 มีปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริม
 การเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.61 ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็น
 นักกีฬาว่ายน้ำต่อ มีปัจจัยภายในด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด คิดเป็น
 ร้อยละ 83.00 มีปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริม
 การเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.00 และแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็น
 นักกีฬาว่ายน้ำต่อ มีปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ได้แก่ เพื่อนสมาชิกในทีมมากที่สุด
 คิดเป็นร้อยละ 51.00 นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็น
 นักกีฬาว่ายน้ำต่อ มีปัจจัยภายในด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามากที่สุด คิดเป็น
 ร้อยละ 86.00 มีปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริม
 การเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.00 นักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็น
 ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำต่อ มีปัจจัยภายในด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกาย
 ของนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.00 มีปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่
 ผู้ปกครองตามใจนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.00

ประเวศ สันติภาพ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา
 รักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2533 การวิจัยครั้งนี้
 ผู้วิจัยทำการศึกษาทั้งประชากรทั้งหมดซึ่งเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชน
 แห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 12 ทีม ๆ ละ 12 คน รวมทั้งหมด 144 คน แต่ผู้วิจัยสามารถ
 เก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม
 ที่พัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของ (คุณัตว์ พิพรชัยกุล. 2549: 71)

เป็นแบบสอบถามเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจง ความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาโดยรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.06 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.03 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลน้อยกว่า 2 ปี โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.81 และนักกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่มี ประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.57 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48

กฤษฎา พุ่มพิน (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของบุคลากร กีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้ออาชีพ รายการไทยแลนด์ลีก และตะกร้อลอดห่วง อาชีพ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 286 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรกีฬา ตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ยกเว้นด้านรายได้ และผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ระหว่างรายการไทยแลนด์ลีกกับตะกร้อลอดห่วงอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ญาณวุฒิ ทวีพันธ์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติก ของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น ดินแดง พ.ศ. 2553 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบ และ เปรียบเทียบ แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น ดินแดง พ.ศ. 2553 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 260 คน เป็นสมาชิกชาย 130 คน และหญิง 130 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ ค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น ดินแดง พ.ศ. 2553 พบว่า มีแรงจูงใจโดยรวม แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก อยู่ในระดับมากที่สุด

2. เปรียบเทียบแรงแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโยนมาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น ดินแดง พ.ศ. 2553 ตามตัวแปร เพศ และประสบการณ์ของสมาชิก

2.1 เปรียบเทียบแรงจูงใจของสมาชิกโยนมาสติกที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาโยนมาสติกของสมาชิก ด้านแรงจูงใจภายใน ด้านแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เปรียบเทียบแรงจูงใจของสมาชิกโยนมาสติกที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาโยนมาสติกของสมาชิก ด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ด้านแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

จักรดาว โปธิแสน (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพร่วมด้วย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยระหว่างประเภทบุคคลและประเภททีม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ตามคุณลักษณะที่กำหนด (criterion sampling) นักกีฬาทีมชาติไทยประเภทบุคคล จำนวน 7 คน และประเภททีม จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดแรงจูงใจของไวส์ (Weiss's Intrinsic/Extrinsic Motivation Scale) พร้อมทั้งแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (semi structured interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความลึกซึ้งมากขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ Wilcoxon sum (Mann-Whitney) test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาพิการทีมชาติไทย ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม มีลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน โดยเป็นแบบภายในมากกว่าภายนอก ยกเว้นในด้านความรู้แจ้งเท่านั้น ที่มีลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเป็นแบบภายนอกมากกว่าภายใน และเมื่อเปรียบเทียบลักษณะของแรงจูงใจในส่วนข้อมูลในการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยก็สอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยเช่นเดียวกับนักกีฬาคนปกติที่ศึกษามาก่อนหน้านี้

กษมา สุขุมาลจันทร์ (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซกเกะเยอของนักกีฬาซกเกะเยอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจ ภายในและแรงจูงใจภายนอกของนักกีฬาซกเกะเยอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซกเกะเยอของนักกีฬาซกเกะเยอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 จำแนกตามประสบการณ์การแข่งขัน ประชากร

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬา ชักกะเย่อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬากีฬาชักกะเย่อของนักกีฬาชักกะเย่อในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาชักกะเย่อของนักกีฬาชักกะเย่อในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ด้านแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก ด้านแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาชักกะเย่อระหว่างนักกีฬาหญิงกับนักกีฬาชาย พบว่า ด้านแรงจูงใจภายในมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาชักกะเย่อระหว่างนักกีฬาที่มีประสบการณ์การแข่งขันต่างกัน พบว่า ด้านแรงจูงใจภายในมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

सानิตย์ เอี่ยมผู้ช่วย (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ (1) ศึกษา ทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (2) สร้างต้นร่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (3) นำต้นร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุง ตรวจสอบความครอบคลุมความเหมาะสม (4) หาคคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้ 1) หาคคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน จากการเลือกแบบเจาะจง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็น (IOC) 2) หาคคุณภาพด้านความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย จากนักกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 30 คน ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 จำนวน 242 เป็นชาย จำนวน 161 คน หญิง จำนวน 81 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .96 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย 2 ด้าน คือ (1) ด้านแรงจูงใจภายใน (2) ด้านแรงจูงใจภายนอก

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .52 ด้านแรงจูงใจภายในมีแรงจูงใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45 ด้านแรงจูงใจภายนอกมีแรงจูงใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอล และเอิร์ลส (Hall; & Earles. 1995: 57) ได้ศึกษาเรื่อง ดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นในระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬากาการวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11-15 ปี ที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพอากาศในห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการศึกษา พบว่า ช่วงชั้นนำและหลักต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายที่ฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่าความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ จากการศึกษายังพบอีกว่าช่วงที่นักกีฬาจำเป็นต้องแสดงออกนั้นเป็นช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ไวท์ และ แซลลี (White; & Sally. 1996: 4-18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อทางการกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาในการทดสอบ และอธิบายถึงความแตกต่างของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษา พบว่าเยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขันคือกลุ่มวิทยาลัย มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตัวเองกลุ่มอื่น ๆ และพบว่าเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศนี้มีผลต่อระดับความสามารถในการ

แข่งขัน ปรากฏจากคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานมีความมั่นคงต่อเจตคติซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

วินเซนต์ และชาลส์ (Vincent; & Charles. 1997: A-109) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 52 คน นักกีฬาหญิง 46 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมต้องการความสนุกสนาน ปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และการมีเพื่อน นักกีฬาชายที่เข้าร่วมเพราะต้องการมีสภาพร่างกายที่ดีตามแบบฉบับของนักกีฬาฟุตบอล ตรงข้ามกับนักกีฬาหญิงไม่ได้สนใจเรื่องสมรรถภาพร่างกายหรือเรื่องของชัยชนะมากไปกว่าเรื่องของการมีเพื่อนในทีม

ซันกูเอโร และคณะ (Salguero; et at. 2004: 249) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬาว่ายน้ำชายสเปน จำนวน 428 คน ประกอบด้วยนักกีฬาชาย 204 คน และนักกีฬาหญิง 224 คน อายุระหว่าง 8-22 ปี แบ่งการรับรู้ความสามารถของนักกีฬาชายเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำ กลาง และสูง โดยใช้แบบทดสอบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม (The Participation Motivation Inventory; PMI) มีจำนวนข้อคำถามที่เป็นเหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 32 ข้อ ให้คะแนนแบบประเมินค่า 3 ระดับ ดังนี้ ระดับ 3 เท่ากับสำคัญ ระดับ 2 เท่ากับมีความสำคัญบ้าง ระดับ 1 เท่ากับไม่สำคัญ โดยแบบสอบถามนี้ถูกแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านความสนุกหรือสัมพันธ์ภาพ ด้านการแข่งขันหรือทักษะ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง ด้านการเข้าร่วมเป็นสมาชิก (affiliation) ด้านสถานภาพ (status) ด้านการปลดปล่อยพลังงาน และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถทางกาย (The Perceived Physical Ability Scale: PPA) จำนวน 10 ข้อ มี 6 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด จนถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการแข่งขันหรือทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยของ PPA สูงกว่ากลุ่มที่อยู่ระดับกลางและระดับต่ำทุกด้านของแรงจูงใจ และพบความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬา 6 ด้าน ยกเว้นความสนุกหรือด้านสัมพันธ์ภาพ แรงจูงใจระหว่างชายกับหญิงมีความแตกต่างในด้านเพื่อความสนุกสนานหรือสัมพันธ์ภาพ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเองและด้านสถานภาพ

เจนนิเฟอร์ (Jennifer. 2005: 839) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า สำหรับบุคคลแล้วเพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวใหม่ซึ่งคาดหวังว่าพวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับของความเข้าใจเฉพาะด้าน เช่น กระบวนการรับรู้ แต่พวกเขาก็ยังต้องทำนุบำรุงรักษาระดับความสนใจหรือความกระตือรือร้น สิ่งต่อไป

คือการศึกษาเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อประเมินผลการกระทบของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายในที่ได้มาจากแบบสอบถามที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคติ (ความคิด) และยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกายหรือไม่ แม้ว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายใน ระหว่าง 2 กลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่าการศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรพิจารณาบันทึกต่าง ๆ มากมายและอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ซึ่งบางอย่างก็รวมถึงพลังงานของทีม ตารางการเล่น และการฝึกซ้อม จำนวนของเวลาที่ใช้เล่น วิธีการของคำสั่ง เช่นเดียวกับโครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่สะท้อนตนเอง การบรรลุนิติภาวะด้านการรับรู้ อายุ เรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างต้นร่างแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ศึกษาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 144 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 96 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 240 คน

ตาราง 3.1 แสดงจำนวนประชากร

ทีม	ประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
โรงเรียนปากช่อง	16	-	16
โรงเรียนเมืองเตาวิทยาคม	5	-	5
โรงเรียนบ้านนาข่าวิทยา	4	-	4
โรงเรียนเมืองพลวิทยาคม	11	-	11
โรงเรียนสมสนุกพิทยาคม	2	-	2
โรงเรียนเทศบาลสามเหลี่ยม	4	-	4
โรงเรียนพรเจริญวิทยา	4	-	4
โรงเรียนบ้านไผ่ ข.ก.5	8	-	8
โรงเรียนพิบูลมังสาหาร	13	-	13
โรงเรียนโนนศิลาวิทยาคม	-	10	10
โรงเรียนหนองเรือวิทยา	-	8	8
โรงเรียนด่านขุนทด	-	6	6
โรงเรียนบำเหน็จณรงค์	-	6	6
โรงเรียนพุทไธสง	-	4	4
โรงเรียนมัธยมชัยมงคลรังงาม	-	2	2
โรงเรียนเหล่ายาววิทยาการ	-	2	2
โรงเรียนลำปาววิทยาคม	-	8	8
โรงเรียนห้วยหินพิทยาคม	-	2	2
โรงเรียนบ้านโนนสะอาด	6	2	8
โรงเรียนชุมชนกุดคำ	5	4	9
โรงเรียนเทศบาล 5 หนองผักก้าม	4	2	6
โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้าม้า	16	12	28
โรงเรียนบรป่าวิทยาการ	8	4	12
โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์	19	16	35
โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา	8	4	12
โรงเรียนกุดจี่พิทยาคม	7	2	9
โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร	4	2	6
รวม	144	96	240

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา โดยแบ่งออก 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ด้านความรู้ และทักษะกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจ โดยแปลความหมายเปรียบเทียบเกณฑ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550: 69) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	หมายถึง	แปลความหมาย
4.50 - 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะ เป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติมนอกเหนือจากคำถามตอนที่ 2

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในเว็บไซต์ที่ เชื่อถือได้ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แล้วจึงร่างแบบสอบถาม

1.2 พัฒนาแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของ นักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 กรุงเทพฯ ปาณະเสรี (กรุงเทพฯ ปาณະเสรี. 2551: 85) โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1.2.1 ด้านสุขภาพอนามัย

1.2.2 ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

1.2.3 ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

1.2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

1.2.5 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

นำร่างข้อคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อ คำถามในแต่ละข้อให้ชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3 นำต้นร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ

1.4 ตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสมของต้นร่างแบบสอบถาม

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาต้นร่างแบบสอบถาม ซึ่งต้องมีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก หรือมีผลงานทาง ตำแหน่งทางวิชาการ ในสาขาจิตวิทยา สาขาพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 เป็นหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดของสมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย

2.2.3 มีประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาโอลิมปิกชายหาด

2.2 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ครอบคลุม สอดคล้อง และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย พิจารณาจากดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) แต่ละข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

+1 แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด

0 ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด

-1 ไม่เห็นด้วยว่าเนื้อหาสอดคล้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด

ซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามต้องไม่ต่ำกว่า .05 นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ถ้าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าดัชนีมากกว่าหรือเท่ากับ .50 หมายถึง ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าข้อคำถามใดที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า .50 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออกไปหรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2553: 75)

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินความสอดคล้อง โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาสร้างเป็นเครื่องมือประเมินแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ (3-rating scales) ได้แก่ แน่ใจว่าสอดคล้อง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง หรือเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพิจารณา ได้พิจารณาเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาที่วัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในแต่ละด้าน ซึ่งได้กำหนดคะแนนในแต่ละข้อ จากนั้นจึงคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC

ซึ่งถือได้ว่าข้อคำถามด้านปัจจัยมีค่าดัชนีมากกว่า .50 หมายถึง ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ดังนั้น จึงได้นำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด ของนักกีฬาโอลิมปิกชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปใช้กับกลุ่มประชากรได้อย่างเหมาะสม

2.4 การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อถือ (reliability) ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.4.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากร เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha) ของครอนบาช (cronbach) โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม
k	หมายถึง	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum s_i^2$	หมายถึง	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ
S^2	หมายถึง	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งฉบับ เท่ากับ .91

ซึ่งถือได้ว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ Fisher and Corcoran คือ ค่าที่อยู่ระหว่าง .71-1.00 อยู่ในเกณฑ์สูง .41-.70 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ .21-.40 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และ .00-.20 อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ดังนั้นสามารถนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปใช้กับกลุ่มประชากรได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือ ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี เพื่อขออนุญาตสถานศึกษาและขอความร่วมมือจาก ประชากร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอความร่วมมือจากผู้ฝึกสอนให้ช่วยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยผู้ฝึกสอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำนวน 240 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยทดสอบค่าที (t-test Independent)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)
5. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์เรียงเรียงภาษาให้ถูกต้อง นำมาเสนอในรูปแบบของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอรายงานผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเพศ โดยทดสอบค่าที (t-test)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด โดยทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
σ	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t-test, Independent)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าเอฟ (f-test)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (probability)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากร

ตาราง 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของประชากร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเล่น
กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	144	60.00
หญิง	96	40.00
รวม	240	100.00
อายุ		
16 ปี	80	33.33
17 ปี	75	31.25
18 ปี	85	35.42
รวม	240	100.00
ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด		
1-2 ปี	66	27.50
3-4 ปี	120	50.00
5 ปี	54	22.50
รวม	240	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ประชากรมีจำนวนทั้งหมด 240 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดชาย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดหญิง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีอายุ 16 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อายุ 17 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุ 18 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35.42 มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 3-4 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และประสบการณ์ในการเล่น กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย (N=144)		แปลผล	หญิง (N=96)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ	
1. ต้องการมีสุขภาพแข็งแรง	4.31	.68	มาก	4.33	.69	มาก
2. ต้องการสุขภาพจิตที่ดี	4.11	.68	มาก	4.15	.69	มาก
3. ต้องการส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.12	.69	มาก	4.23	.68	มาก
4. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสและร่าเริง	4.00	.75	มาก	3.98	.73	มาก
5. ต้องการทำให้ร่างกายไม่มีโรคภัยมาเบียดเบียน	4.12	.73	มาก	4.14	.73	มาก
6. ต้องการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเพราะคิดว่าการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดคือการออกกำลังกาย	4.15	.67	มาก	4.17	.67	มาก
7. ต้องการพัฒนาศักยภาพทางด้านร่างกายและจิตใจให้สูงขึ้น	4.33	.52	มาก	4.35	.52	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.21	.67	มาก	4.21	.67	มาก

จากตาราง 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามเพศ พบว่า ด้านสุขภาพอนามัยทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเพศชายและเพศหญิงเท่ากันคือ ค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .67

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
จำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย (N=144)		แปลผล	หญิง (N=96)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ	
	1. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่สนุกและสร้าง สีสันให้กับผู้ชม	3.86		.76	มาก	
2. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดสามารถสร้างความ ร่าเริงและกระเป๋ยบวิสัยในตนเอง	4.12	.80	มาก	4.11	.80	มาก
3. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทำให้เกิดความสามัคคีในทีม	4.26	.68	มาก	4.25	.67	มาก
4. มีความรักและสนใจกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	4.14	.69	มาก	4.14	.69	มาก
5. มีความรู้สึกที่ดี ที่ได้เล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	4.27	.68	มาก	4.22	.66	มาก
6. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ฝึกภาวะการเป็น ผู้นำ ทำให้มีเหตุผล กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ	4.25	.70	มาก	4.20	.71	มาก
7. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มีความ สนุกสนานร่าเริงและท้าทายความสามารถของผู้เล่น	4.00	.83	มาก	4.07	.84	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.12	.73	มาก	4.12	.73	มาก

จากตาราง 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่น
กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามเพศ พบว่า ด้านทัศนคติ
ที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ของเพศชายและเพศหญิงเท่ากันคือ ค่าเฉลี่ย 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความรู้และทักษะกีฬาบอลเลย์ชายหาด
จำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย (N=144)		แปลผล	หญิง (N=96)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ	
1. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดมีผู้เล่นทีมละ 2 คน ทำให้ง่ายต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน	4.00	.99	มาก	4.01	.99	มาก
2. ต้องการพัฒนาการเล่นให้มีทักษะและความสามารถ ที่สูงขึ้น	4.00	.94	มาก	4.01	.94	มาก
3. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มีกติกา ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.05	.85	มาก	4.07	.86	มาก
4. มีทักษะพื้นฐานของวอลเลย์บอลในร่มจึงทำให้เกิด ความเข้าใจและสามารถเล่นกีฬาวอลเลย์บอล ชายหาดได้ง่ายขึ้น	3.80	.11	มาก	3.79	.11	มาก
5. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ชิงไหวชิงพริบ กับคู่แข่งตลอดเวลา	3.80	.97	มาก	3.79	.97	มาก
6. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ใช้มือควบคุมอุปกรณ์	3.71	.04	มาก	3.67	.03	มาก
7. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ต้องมีความ พยายามและความอดทนสูง	3.54	.04	มาก	3.55	.04	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.84	.56	มาก	3.84	.56	มาก

จากตาราง 4.4 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่น
กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความรู้และทักษะกีฬาบอลเลย์ชายหาด จำแนกตามเพศ พบว่า ด้าน
ความรู้และทักษะกีฬาบอลเลย์ชายหาดทั้งเพศชายและเพศหญิงเท่ากันคือ ค่าเฉลี่ย 3.84 ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน .56

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย (N=144)		แปลผล	หญิง (N=96)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ	
1. ต้องการมีชื่อเสียงและเกียรติยศ	4.47	.68	มาก	4.31	.68	มาก
2. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา	4.33	.69	มาก	4.15	.71	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล	4.11	.68	มาก	3.83	.76	มาก
4. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับและรู้จักในสังคม	4.05	.71	มาก	4.05	.71	มาก
5. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลคนอื่น ๆ ในแวดวงกีฬา	4.82	.76	มาก	4.12	.68	มาก
6. ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	4.17	.72	มาก	4.35	.67	มาก
7. ต้องการพัฒนาตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญ กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	4.33	.69	มาก	4.48	.68	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.32	.70	มาก	4.18	.69	มาก

จากตาราง 4.5 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามเพศ พบว่า ด้านเกียรติยศชื่อเสียงทั้งเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .70 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย (N=144)		แปลผล	หญิง (N=96)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ	
	1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ระหว่างเรียน	3.87		.82	มาก	
2. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	3.84	.85	มาก	3.85	.85	มาก
3. มีโอกาสได้รับเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	3.85	.83	มาก	3.82	.84	มาก
4. มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	3.81	.87	มาก	3.80	.86	มาก
5. ต้องการได้รับรางวัลต่าง ๆ จากการแข่งขันกีฬามีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	3.85	.77	มาก	3.85	.78	มาก
6. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	3.90	.79	มาก	3.92	.79	มาก
7. โดยจัดหาสถานที่ฝึกซ้อมและส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน	3.84	.68	มาก	3.80	.67	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.85	.80	มาก	3.84	.80	มาก

จากตาราง 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามเพศ พบว่า ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .80 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .80

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามอายุ

รายการ	16 ปี		17 ปี		18 ปี				
	(N=80)		(N=75)		(N=85)				
	μ	σ	μ	σ	μ	σ			
1. ต้องการมีสุขภาพแข็งแรง	4.41	.71	มาก	4.31	.62	มาก	4.47	.68	มาก
2. ต้องการสุขภาพจิตที่ดี	4.43	.72	มาก	4.34	.68	มาก	4.30	.68	มาก
3. ต้องการส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.47	.70	มาก	4.36	.81	มาก	3.83	.76	มาก
4. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสและร่าเริง	4.51	.68	มาก	4.48	.82	มาก	4.00	.71	มาก
5. ต้องการทำให้ร่างกายไม่มีโรคร้าย มาเบียดเบียน	4.21	.69	มาก	4.31	.72	มาก	4.15	.67	มาก
6. ต้องการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล ชายหาดเพราะคิดว่าการเล่น กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด คือการออกกำลังกาย	4.18	.64	มาก	4.46	.71	มาก	4.15	.67	มาก
7. ต้องการพัฒนาศักยภาพทางด้าน ร่างกายและจิตใจให้สูงขึ้น	4.17	.55	มาก	4.12	.48	มาก	4.35	.53	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.34	.67	มาก	4.34	.60	มาก	4.17	.67	มาก

จากตาราง 4.7 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามอายุ พบว่า ด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมาก อายุ 16 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .67 อายุ 17 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .60 และอายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .67

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
จำแนกตามอายุ

รายการ	16 ปี (N=80)		แปลผล	17 ปี (N=75)		แปลผล	18 ปี (N=85)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ		μ	σ	
1. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬา ที่สนุกและสร้างสีสันให้กับผู้ชม	3.88	.77	มาก	3.84	.73	มาก	3.86	.76	มาก
2. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดสามารถ สร้างความรับผิดชอบและระเบียบวินัย ในตนเอง	4.00	.78	มาก	4.05	.80	มาก	4.11	.80	มาก
3. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทำให้เกิด ความสามัคคีในทีม	4.20	.68	มาก	4.17	.66	มาก	4.25	.67	มาก
4. มีความรักและสนใจกีฬาวอลเลย์บอล ชายหาด	4.15	.69	มาก	4.11	.67	มาก	4.14	.69	มาก
5. มีความรู้สึกที่ดี ที่ได้เล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	4.23	.67	มาก	4.25	.67	มาก	4.25	.67	มาก
6. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ ฝึกภาวะการณืเป็นผู้นำ ทำให้มีเหตุผล กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ	4.11	.69	มาก	4.19	.69	มาก	4.22	.70	มาก
7. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มี ความสนุกสนานเร้าใจและท้าทาย ความสามารถของผู้เล่น	4.00	.81	มาก	4.06	.82	มาก	4.08	.84	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.08	.72	มาก	4.09	.72	มาก	4.13	.73	มาก

จากตาราง 4.8 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก อายุ 16 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72 อายุ 17 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72 และอายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความรู้และทักษะกีฬาบอลเลย์ชายหาด
จำแนกตามอายุ

รายการ	16 ปี		17 ปี		18 ปี				
	(N=80)		(N=75)		(N=85)				
	μ	σ	μ	σ	μ	σ			
1. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดมีผู้เล่น ทีมละ 2 คน ทำให้ง่ายต่อการฝึกซ้อม และแข่งขัน	4.12	.89	มาก	4.07	.95	มาก	4.00	.99	มาก
2. ต้องการพัฒนาการเล่นให้มีทักษะและ ความสามารถที่สูงขึ้น	4.11	.96	มาก	4.03	.94	มาก	4.00	.94	มาก
3. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มี กติกาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.05	.85	มาก	4.07	.85	มาก	4.07	.85	มาก
4. มีทักษะพื้นฐานของวอลเลย์บอลในร่ม จึงทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถ เล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดได้ง่ายขึ้น	3.85	.13	มาก	3.97	.15	มาก	3.80	.11	มาก
5. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ ชิงไหวชิงพริบกับคู่แข่งตลอดเวลา	3.89	.98	มาก	4.01	.98	มาก	3.81	.97	มาก
6. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ใช้มือ ควบคุมอุปกรณ์	4.00	.07	มาก	4.11	.08	มาก	3.67	.03	มาก
7. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ ต้องมีความพยายามและความอดทนสูง	3.67	.71	มาก	3.81	.09	มาก	3.55	.05	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.91	.65	มาก	4.01	.57	มาก	3.84	.56	มาก

จากตาราง 4.9 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่น
กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความรู้และทักษะกีฬาบอลเลย์ชายหาด จำแนกตามอายุ พบว่า ด้านความรู้
และทักษะกีฬาบอลเลย์ชายหาด อยู่ในระดับมาก อายุ 16 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน .65 อายุ 17 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .57 และอายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .56

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามอายุ

รายการ	16 ปี		แปลผล	17 ปี		แปลผล	18 ปี		แปลผล
	(N=80)			(N=75)			(N=85)		
	μ	σ		μ	σ		μ	σ	
1. ต้องการมีชื่อเสียงและเกียรติยศ	4.01	.84	มาก	4.11	.85	มาก	3.90	.85	มาก
2. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับ สถานศึกษา	3.98	.85	มาก	4.12	.88	มาก	3.83	.84	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้ วงศ์ตระกูล	3.92	.87	มาก	3.90	.86	มาก	3.86	.85	มาก
4. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับและ รู้จักในสังคม	4.11	.82	มาก	4.15	.83	มาก	3.80	.86	มาก
5. ต้องการได้รับการยอมรับจาก บุคคลคนอื่น ๆ ในแวดวงกีฬา	4.00	.81	มาก	4.08	.85	มาก	4.00	.80	มาก
6. ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.87	.86	มาก	3.86	.85	มาก	3.89	.86	มาก
7. ต้องการพัฒนาตนเองเป็น ผู้เชี่ยวชาญกีฬาวอลเลย์บอล ชายหาด	3.86	.70	มาก	4.07	.75	มาก	3.88	.70	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.96	.82	มาก	4.04	.83	มาก	3.88	.82	มาก

จากตาราง 4.10 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามอายุ พบว่า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก อายุ 16 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .82 อายุ 17 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83 และอายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .82

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามอายุ

รายการ	16 ปี		แปลผล	17 ปี		แปลผล	18 ปี		แปลผล
	(N=80)			(N=75)			(N=85)		
	μ	σ		μ	σ		μ	σ	
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ระหว่างเรียน	4.41	.66	มาก	4.50	.68	มาก	4.47	.68	มาก
2. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	4.30	.65	มาก	4.29	.65	มาก	4.33	.66	มาก
3. มีโอกาสได้รับเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.07	.70	มาก	4.06	.71	มาก	4.00	.69	มาก
4. มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	3.90	.78	มาก	3.97	.81	มาก	4.05	.71	มาก
5. ต้องการได้รับรางวัลต่าง ๆ จากการแข่งขันกีฬาที่มีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	4.01	.69	มาก	4.07	.70	มาก	3.83	.76	มาก
6. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	4.36	.70	มาก	4.11	.66	มาก	4.15	.71	มาก
7. โดยจัดหาสถานที่ฝึกซ้อมและส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน	4.21	.69	มาก	4.25	.69	มาก	4.13	.68	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.18	.69	มาก	4.17	.70	มาก	4.13	.69	มาก

จากตาราง 4.11 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามอายุ พบว่า ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด อยู่ในระดับมาก อายุ 16 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69 อายุ 17 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .70 และอายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามประสบการณ์
ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

รายการ	1-2 ปี (N=66)		แปลผล	3-4 ปี (N=120)		แปลผล	5 ปี (N=54)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ		μ	σ	
	1. ต้องการมีสุขภาพแข็งแรง	4.46		.68	มาก		4.47	.68	
2. ต้องการสุขภาพจิตที่ดี	4.30	.65	มาก	4.30	.67	มาก	4.45	.71	มาก
3. ต้องการส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.14	.85	มาก	4.12	.86	มาก	4.12	.86	มาก
4. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสและร่าเริง	3.87	.72	มาก	3.85	.75	มาก	4.01	.76	มาก
5. ต้องการทำให้ร่างกายไม่มีโรคภัยมาเบียดเบียน	4.04	.71	มาก	4.02	.71	มาก	4.17	.73	มาก
6. ต้องการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเพราะคิดว่าการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดคือการออกกำลังกาย	4.15	.67	มาก	4.15	.67	มาก	4.13	.66	มาก
7. ต้องการพัฒนาศักยภาพทางด้านร่างกายและจิตใจให้สูงขึ้น	4.38	.54	มาก	4.35	.53	มาก	4.31	.52	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.19	.68	มาก	4.18	.69	มาก	4.22	.69	มาก

จากตาราง 4.12 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด พบว่า ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .68 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 3-4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69 และประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

รายการ	1-2 ปี (N=66)		3-4 ปี (N=120)		5 ปี (N=54)				
	แปลผล		แปลผล		แปลผล				
	μ	σ	μ	σ	μ	σ			
1. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬา ที่สนุกและสร้างสีสันให้กับผู้ชม	3.85	.76	มาก	3.86	.76	มาก	4.00	.78	มาก
2. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดสามารถ สร้างความรับผิดชอบและระเบียบ วินัยในตนเอง	4.07	.78	มาก	4.11	.80	มาก	4.11	.78	มาก
3. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทำให้ เกิดความสามัคคีในทีม	4.21	.67	มาก	4.25	.68	มาก	4.19	.65	มาก
4. มีความรักและสนใจกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	4.13	.69	มาก	4.09	.69	มาก	4.07	.68	มาก
5. มีความรู้สึกที่ดี ที่ได้เล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	4.20	.67	มาก	4.25	.67	มาก	4.24	.67	มาก
6. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ ฝึกภาวะการณืเป็นผู้นำ ทำให้มี เหตุผล กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ	4.23	.70	มาก	4.20	.70	มาก	4.21	.70	มาก
7. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มี ความสนุกสนานเร้าใจและท้าทาย ความสามารถของผู้เล่น	4.14	.84	มาก	4.11	.84	มาก	4.12	.84	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.11	.73	มาก	4.12	.73	มาก	4.19	.72	มาก

จากตาราง 4.13 พบว่า ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬา
วอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านทัศนคติกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬา
วอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73 ประสบการณ์
ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 3-4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73 และ
ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี มีค่าเฉลี่ย 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความรู้และทักษะกีฬาบอลเลย์ชายหาด
จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด

รายการ	1-2 ปี (N=66)		3-4 ปี (N=120)		5 ปี (N=54)				
	แปลผล		แปลผล		แปลผล				
	μ	σ	μ	σ	μ	σ			
1. กีฬาบอลเลย์บอลชายหาดมีผู้เล่นทีมละ 2 คน ทำให้ง่ายต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน	4.07	.95	มาก	4.00	.97	มาก	4.12	.99	มาก
2. ต้องการพัฒนาการเล่นให้มีทักษะและความสามารถที่สูงขึ้น	4.01	.90	มาก	4.05	.93	มาก	4.11	.94	มาก
3. กีฬาบอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มีกติกาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.11	.85	มาก	4.06	.88	มาก	4.04	.86	มาก
4. มีทักษะพื้นฐานของบอลเลย์บอลในร่มจึงทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาดได้ง่ายขึ้น	3.80	.13	มาก	3.79	.12	มาก	3.84	.11	มาก
5. กีฬาบอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ชิงไหวชิงพริบกับคู่แข่งตลอดเวลา	4.02	.81	มาก	3.99	.84	มาก	4.00	.84	มาก
6. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ใช้มือควบคุมอุปกรณ์	3.81	.08	มาก	3.77	.07	มาก	3.75	.07	มาก
7. กีฬาบอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ต้องมีความพยายามและความอดทนสูง	3.61	.07	มาก	3.54	.05	มาก	3.60	.06	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.91	.54	มาก	3.88	.55	มาก	3.92	.55	มาก

จากตาราง 4.14 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความรู้และทักษะกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .54 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด 3-4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .55 และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .55

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประสบการณ์
ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

รายการ	1-2 ปี (N=66)		แปลผล	3-4 ปี (N=120)		แปลผล	5 ปี (N=54)		แปลผล
	μ	σ		μ	σ		μ	σ	
	1. ต้องการมีชื่อเสียงและเกียรติยศ	4.00		.81	มาก		4.01	.81	
2. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับ สถานศึกษา	3.85	.83	มาก	3.83	.83	มาก	3.89	.84	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล	3.87	.84	มาก	3.86	.84	มาก	3.95	.85	มาก
4. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับและ รู้จักในสังคม	3.95	.80	มาก	3.97	.81	มาก	4.02	.82	มาก
5. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคล คนอื่น ๆ ในแวดวงกีฬา	4.12	.85	มาก	4.00	.81	มาก	4.07	.84	มาก
6. ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.97	.85	มาก	3.98	.85	มาก	4.00	.86	มาก
7. ต้องการพัฒนาตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญ กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	4.05	.81	มาก	4.00	.80	มาก	4.01	.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.97	.82	มาก	3.97	.82	มาก	4.00	.83	มาก

จากตาราง 4.15 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .82 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 3-4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .82 และประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83

ตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

รายการ	1-2 ปี (N=66)		3-4 ปี (N=120)		5 ปี (N=54)		แปลผล		
	μ	σ	μ	σ	μ	σ			
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ระหว่างเรียน	4.40	.68	มาก	4.48	.70	มาก	4.47	.70	มาก
2. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	4.36	.69	มาก	4.36	.69	มาก	4.35	.69	มาก
3. มีโอกาสได้รับเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.10	.65	มาก	4.14	.66	มาก	4.14	.66	มาก
4. มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	4.01	.72	มาก	4.00	.72	มาก	4.03	.72	มาก
5. ต้องการได้รับรางวัลต่าง ๆ จากการแข่งขันกีฬามีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	3.87	.74	มาก	3.81	.73	มาก	3.82	.73	มาก
6. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	4.18	.71	มาก	4.16	.71	มาก	4.17	.71	มาก
7. โดยจัดหาสถานที่ฝึกซ้อมและสิ่งทึ่มเข้าร่วมการแข่งขัน	4.32	.65	มาก	4.30	.65	มาก	4.31	.65	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.17	.69	มาก	4.17	.69	มาก	4.18	.69	มาก

จากตาราง 4.16 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 3-4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69 และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69

ตาราง 4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายด้าน จำแนกตามเพศ โดยทดสอบค่าที (t-test Independent)

รายการ	ชาย (N=144)		หญิง (N=96)		t	p
	μ	σ	μ	σ		
	1. ด้านสุขภาพอนามัย	4.21	.67	4.21		
2. ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	4.12	.73	4.12	.73	0.73	.61
3. ด้านความรู้และทักษะกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	3.84	.56	3.84	.56	1.50	.69
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	4.32	.70	4.18	.69	0.86	.91
5. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่น กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	3.85	.80	3.84	.80	0.74	.47
ค่าเฉลี่ย	4.45	.27	4.38	.29	0.96	.63

จากตาราง 4.17 พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายด้าน จำแนกตามอายุ โดยทดสอบค่าเอฟ (F-test)

รายการ	16 ปี		17 ปี		18 ปี		f	p
	(N=80)		(N=75)		(N=85)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านสุขภาพอนามัย	4.34	.67	4.34	.60	4.17	.67	1.48	.69
2. ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	4.08	.72	4.09	.72	4.13	.73	0.77	.58
3. ด้านความรู้และทักษะกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	3.91	.65	4.01	.57	3.84	.56	0.74	.61
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.96	.82	4.04	.83	3.88	.82	1.55	.70
5. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการ เล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	4.18	.69	4.17	.70	4.13	.69	0.81	.89
ค่าเฉลี่ย	4.09	.85	4.23	.68	4.03	.69	1.07	.69

จากตาราง 4.18 พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 4.19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด โดยทดสอบค่าเอฟ (F-test)

รายการ	1-2 ปี (N=66)		3-4 ปี (N=120)		5 ปี (N=54)		f	p
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
	1. ด้านสุขภาพอนามัย	4.19	.68	4.14	.69	4.22		
2. ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	4.11	.73	4.12	.73	3.84	.72	0.76	.61
3. ด้านความรู้และทักษะกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด	3.91	.54	3.88	.55	3.92	.40	0.50	.69
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.97	.82	3.97	.82	4.12	.83	0.86	.91
5. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุน ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด	4.17	.69	4.17	.69	3.89	.69	0.67	.56
ค่าเฉลี่ย	4.07	.69	4.05	.69	3.97	.66	0.71	.67

จากตาราง 4.19 พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปรากฏผลดังนี้

นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ได้เสนอแนะให้ทางสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลฯ และหน่วยงาน
ที่จัดการแข่งขัน ควรมีการจัดการแข่งขันในทุกช่วงอายุ ของแต่ละรายการที่มีการจัดการแข่งขันของ
กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล ชายหาด สรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เป็นนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาดชาย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

นักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาดหญิง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

1.2 อายุ 16 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อายุ 17 ปี จำนวน 75 คน

คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุ 18 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35.42

1.3 มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 1-2 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.50 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 2-3 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.00 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด 5 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือก เล่นกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่น กีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างอายุ พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด โดยนำข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์ตัดข้อมูลที่มีความซับซ้อนออกเรียบเรียงคำให้ถูกต้อง เป็นความเรียง

นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ได้เสนอแนะให้ทางสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลฯ และหน่วยงานที่จัดการแข่งขัน ควรมีการจัดการแข่งขันในทุกช่วงอายุ ของแต่ละรายการที่มีการจัดการแข่งขันของกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย จากผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดต้องการมีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี สมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา หรืออาจเป็นเพราะนักกีฬาต้องการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสุขภาพอนามัย มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ จิตรัตตา รัตนธีวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่าแรงจูงใจ ภาพรวมในการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลของนักกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีแรงจูงใจในระดับมาก

ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จากผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดมีทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ เบนจามิน บลูม ด้านจิตพิสัย ซึ่งเป็นการรับรู้ เห็นคุณค่าในตัวเองทำ การเป็นนักกีฬามีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาจะทำให้เกิดความอยากเล่นกีฬา มีความคิด และเหตุผลมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) กล่าวว่า แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าประโยชน์ของกีฬา

ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จากผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดส่วนมากนั้นมีความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด สอดคล้องกับทฤษฎีของเบนจามิน บลูม ด้านพุทธิพิสัย กล่าวคือต้องมีความรู้ ความเข้าใจก่อนจึงสามารถลงมือปฏิบัติได้อย่างดี และสอดคล้องกับ เกียรติพงษ์ รัชตะเกียรติ (2547: 43-44) ที่กล่าวว่า ด้วยความยากของกีฬากลางแจ้ง ทั้งทราย แสงแดด สายลม นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดจะต้องมีทักษะที่ดี มีสมรรถภาพทางกายที่ดี นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดนั้นต้องมีทักษะการเล่นที่ดีในทุก ๆ ทักษะ เช่น การรุก การรับ การเซต การเสิร์ฟ การสกัดกั้น เป็นต้น การที่นักกีฬามีความรู้และทักษะกีฬาอยู่ในระดับดีจะเป็นพื้นฐานข้อสำคัญอีกข้อหนึ่งที่จะทำให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จากผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ ต้องการเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริภรณ์ น้อยวังหิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ .80 และยังสอดคล้องกับ ธารวดี บุญช่วยเหลือ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวัดวิชน 1 ของนักกีฬาฟุตบอล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวัดวิชน 1 ของนักกีฬาฟุตบอลโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยอันดับที่สองคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จากผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้

เห็นว่าสถาบันการศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาโอลิมปิกชายหาดโดยจัดหาสถานที่ฝึกซ้อมและ ส่งทีมเข้าแข่งขัน อีกทั้งยังสนับสนุนในเรื่องของสวัสดิการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎี ปาณะเสรี (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาดของนักกีฬาหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่น กีฬาโอลิมปิกชายหาดของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มีปัจจัย ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .39 และสอดคล้องกับ ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: 83) ได้ทำการวิจัย เรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 ด้านประโยชน์และโอกาสที่ได้รับ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือก เล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด ของนักกีฬาโอลิมปิกชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนก ตามเพศ พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเป็นนักกีฬา บาสเกตบอลนั้นไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงต่างมีความมุ่งมั่น มีความต้องการที่จะสร้างคุณค่าให้กับตนเอง อีกทั้งในปัจจุบันการกีฬาไม่ปิดกั้นผู้หญิง แต่ในทางตรงข้ามกลับมีการสนับสนุนให้ผู้หญิงหันมาเล่นกีฬา กันมากขึ้น จากการวิจัยทำให้เข้าใจได้ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีสิทธิเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเท่าเทียมกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เพศชายและเพศหญิง จึงไม่มีความแตกต่างกันในการเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด สอดคล้องกับ พิเชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 29) กล่าวว่า ในยุคปัจจุบันนี้มุมมองของการแข่งขันกีฬาของ ผู้หญิงได้เปลี่ยนไปมาก จากการที่ผู้หญิงได้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้หญิง มีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชายในการแข่งขันกีฬา

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬา โอลิมปิกชายหาด ของนักกีฬาโอลิมปิกชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างอายุ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งการเลือกเล่นกีฬาต้องอาศัยหลักการและเหตุผล ต่าง ๆ เข้ามาประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีหลักการมีเหตุผล (cognitive theory) ทฤษฎีหลักการ

มีเหตุผลเป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อในเรื่องกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ เพราะบุคคลทุกคนมักจะมีเจตจำนงที่แท้จริง นอกจากนั้นทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าบุคคลมีอิสระที่จะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้อย่างมีเหตุผล สามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่าง ๆ ได้ มีความรู้ว่าจะต้องทำอะไร บรรณาธิบายสิ่งใด และควรจะตัดสินใจออกมาในลักษณะใด สุรศักดิ์ สิงห์สา (2552: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายประเภทเรือไทย และนักกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ กฤษณา พุ่มพิน (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ระหว่างรายการไทยแลนด์ลีกกับตะกร้อลอดห่วงอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ญาณวุฒิ ทวีพันธ์ (2554: 12-13) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจแบบประเมิน (intrinsic and cognitive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองโดยไม่มีรางวัลหรือสาเหตุภายนอกมาเกี่ยวข้อง เป็นการเล่นเพื่อสนุกสนาน สนุกที่ได้จะเล่น ซึ่งแรงจูงใจภายในเกิดได้อย่างไร เพิ่มเติมอย่างไร อธิบายไม่ได้ จึงต้องมีทฤษฎีแรงจูงใจแบบประเมินขึ้นถือว่าเป็นแรงจูงใจประเภทหนึ่งที่เกิดจากภายใน ซึ่งองค์ประกอบ ที่สำคัญ คือ ความรู้สึกควบคุม หมายถึง การให้แรงเสริมภายนอก คือ เดิมทีเล่นเพื่อสนุกสนาน (แรงจูงใจภายใน) เมื่อแรงเสริมภายนอกจะเล่นเพื่อสิ่งของ เงินรางวัล ชื่อเสียง จะทำให้แรงจูงใจภายในลดลง ถ้ามีความรู้สึกว่าสิ่งของ เงินรางวัล ชื่อเสียง เป็นเหตุผลที่สำคัญ และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

จากทฤษฎีและงานวิจัยพอสรุปได้ว่า ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งทางด้านสุขภาพและอนามัย ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

และด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ทั้ง 5 ด้าน สามารถส่งเสริมพัฒนา ผู้ที่เข้าร่วมเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดไปในแนวทางเดียวกัน คือ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง มีทักษะ ความสามารถการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดดีขึ้น สามารถสร้างเกียรติยศชื่อเสียงได้ ถ้าได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่เหมาะสมและมีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬา ซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้วิจัยมุ่งหวังให้ผู้ตอบแบบสอบถามนั้นได้เสนอความคิดเห็นหรือแนวทางในการพัฒนากีฬาวอลเลย์บอลชายหาด เพื่อจะได้นำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามดังกล่าวใช้เป็นข้อมูลให้กับทางสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย และองค์กรที่เกี่ยวข้องนั้นนำไปพัฒนากีฬาวอลเลย์บอลชายหาดต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรที่เริ่มเล่นกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักกีฬา
2. ควรทำการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. (2555). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5**. สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2561, จาก www.mots.go.th.
- กษมา สุขุมาลจันทร์. (2560). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซ้กเย่ของนักกีฬาซ้กเย่ในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- กฤษฎา พุ่มพิน. (2554). **แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กฤษฎา ปาณะเสรี. (2551). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการกีฬา). คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- _____. (2551). **เอกสารประกอบการบรรยายการอบรมพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดระดับชาติขั้นสูง เรื่องประวัติวอลเลย์บอลชายหาด**. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เกียรติพงษ์ รัชตะเกียงไกร. (2547). **คู่มือประกอบหลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอลระดับชาติขั้นต้น**. กรุงเทพฯ: อาร์ตโปรเกรส.
- คุณต์ว์ พิพรชัยกุล. (2549). **อิทธิพลของลักษณะเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรการออกกำลังกายและกีฬา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จักรดาว โปธิแสน. (2555). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรการออกกำลังกายและกีฬา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตดา รัตนธีวัฒน์. (2550). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์. (2553). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ.2549) จังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- โชติกา ระโส. (2555). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.**
 ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ญาณวุฒิ ทวินันท์. (2554). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น**
ดินแดง 2553. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติมา เมืองจันทร์. (2553). **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา**
2551. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนพนธ์ พรหมชานนท์. (2556). **ประวัติกีฬาโอลิมปิกชายหาดในต่างประเทศ.** สืบค้นเมื่อ
 18 มิถุนายน 2559, จาก <http://1711dearjane.blogspot.com>.
- ธราวุฒิ บุญช่วยเหลือ. (2556). **แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวีดิชั่น 1 ของนักกีฬา**
ฟุตบอล. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป). คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเกริก.
- ธีรวุฒิ พรหมจรรย์. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน**
กีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา).
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.**
 พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ศรีอนันการพิมพ์.
- ประเวศ สันติภาพ. (2553). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการ**
แข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พนมไพร ไชยงค์. (2542). **เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.**
 สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.
- พิชิต เมื่อนาโพธิ์. (2534). **เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. (2531). **พระบรมราโชวาท ณ พระตำหนัก**
จิตรดารโหฐาน. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.thaigoodview.com>.

- ภัทรดนัย ประสานตรี. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40.** ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มุกดา ศรียงค์. (2540). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม – ธันวาคม). บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา. **จิตวิทยาการกีฬา.** 2534(28): 11-12.
- ศิริการณ น้อยวังหิน. (2550). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี.** ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). **เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัชย์ ทองอินทร์. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชนตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปีพุทธศักราช 2552.** ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรศักดิ์ สิงห์สา. (2552). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37.** ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2553). **ความสำคัญของแรงจูงใจ.** สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2559, จาก www.tpa.or.th.
- สานิตย์ เอี่ยมผู้ช่วย. (2560). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- อนุชิตร์ แท้สูงเนิน. (2550). **ปัจจัยในการตัดสินใจในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). **แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34.** ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Hall, Koward K.; & Mark Earles. (1995). **“Motivational Determinants of interest, and Perception of success in School Physical Education”**. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 17: 57.
- Jennifer Andress. (2005). **A comparison of intrinsic motivation scores for two groups of Preadolescent athletes**. Dissertation Abstracts. M.Sc.; Lakehead university.
- Maslow, A. H. (1954). **Motivation and Personality**. New York: Harper & Row.
- Salguero; et al. (2004). **Relationship between Perceived Physical Ability and Sport Participation Motivation in Young Competitive Swimmers**. *Journal of Sport Medicine and Physical Fitness*. 44(3): 249.
- Vincent, J. T.; & Charles. (1997). **Motivation for Participation in High School Soccer**. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 68(1): A-109.
- White & Sally, A. (1996). **“The Relationship between Goal Orientation, Beliefs About the Causes of Sport Success, And Trait Anxiety among High School, Intercollegiate, and Recreational Sport Participants**. *Sport Psychologist*. 10 (1): 58-72.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัชรีน เขมรัตน์ อาจารย์ คณะสหเวชศาสตร์
สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการพัฒนากีฬา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐศักดิ์ บุญศิริโรจน์ กรรมการวิทยาเขต รักษาราชการแทน
รองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษาประจำ
วิทยาเขตมหาสารคาม
ผู้ฝึกสอนกีฬาโอลิมปิกชายหาด
3. จำสืบเอก ดร.จิรศักดิ์ บุญนาค นักวิชาการศึกษานานาชาติ เทศบาลเมืองศรีราชา
ผู้ตัดสินสมาคมกีฬาโอลิมปิกแห่งประเทศไทย
4. นาวาโทณกาจ ทองพิจิตร แผนกการกีฬา กองกิจการพิเศษ
ฐานทัพเรือสัตหีบ กองทัพเรือ
ผู้ตัดสินสมาคมกีฬาโอลิมปิกแห่งประเทศไทย
5. อาจารย์ธนกร ปัญญาวงศ์ ประธานหลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
ผู้ตัดสินสมาคมกีฬาโอลิมปิกแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ข

- หนังสือขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา
วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย
แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านความรู้
และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬา
วอลเลย์บอลชายหาด เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อื่น ๆ

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้จะไม่มีการกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล (ผู้ตอบแบบสอบถาม) และนำเสนอ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ดังนั้นจึงขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถาม
ตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

เพลินจิต กลีบจำปี

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. ท่านเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จังหวัด.....
2. เพศ
 ชาย หญิง
3. อายุ
 16 ปี
 17 ปี
 18 ปี
4. ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
 1 - 2 ปี
 3 - 4 ปี
 5 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ของนักกีฬา
วอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดโดยพิจารณาเหตุผลในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ข้อความคำถาม	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสุขภาพอนามัย					
1. ต้องการมีสุขภาพแข็งแรง					
2. ต้องการมีสุขภาพจิตที่ดี					
3. ต้องการส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น					
4. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสและร่าเริง					
5. ต้องการทำให้ร่างกายไม่มีโรคภัยมาเบียดเบียน					
6. ต้องการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเพราะคิดว่าการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดคือการออกกำลังกาย					
7. ต้องการพัฒนาศักยภาพทางด้านร่างกายและจิตใจให้สูงขึ้น					
ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด					
1. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่สนุกและสร้างสีสันให้กับผู้ชม					
2. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดสามารถสร้างความรับผิดชอบและระเบียบวินัยในตนเอง					
3. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดทำให้เกิดความสามัคคีในทีม					
4. มีความรักและสนใจกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด					
5. มีความรู้สึกที่ดี ที่ได้เล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด					
6. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ฝึกภาวะการณืเป็นผู้นำให้มีเหตุผล กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ					
7. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนานเร้าใจและท้าทายความสามารถของผู้เล่น					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านความรู้และทักษะกีฬาฟุตซอลชายหาด					
1. กีฬาฟุตซอลชายหาดมีผู้เล่นทีมละ 2 คน ทำให้ง่ายต่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน					
2. ต้องการพัฒนากการเล่นให้มีทักษะและความสามารถที่สูงขึ้น					
3. กีฬาฟุตซอลชายหาดเป็นกีฬาที่มีกติกาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
4. มีทักษะพื้นฐานของฟุตซอลในร่มจึงทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถเล่นกีฬาฟุตซอลชายหาดได้ง่ายขึ้น					
5. กีฬาฟุตซอลชายหาดเป็นกีฬาที่ชิงไหวชิงพริบกับคู่แข่งตลอดเวลา					
6. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ใช้มือควบคุมอุปกรณ์					
7. กีฬาฟุตซอลชายหาดเป็นกีฬาที่ต้องมีความพยายามและความอดทนสูง					
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง					
1. ต้องการมีชื่อเสียงและเกียรติยศ					
2. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา					
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล					
4. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับและรู้จักในสังคม					
5. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลคนอื่น ๆ ในแวดวงกีฬา					
6. ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ					
7. ต้องการพัฒนาตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญกีฬาฟุตซอลชายหาด					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด					
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ระหว่างเรียน					
2. มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา					
3. มีโอกาสได้รับเงินรางวัลจากผู้สนับสนุน					
4. มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
5. ต้องการได้รับรางวัลต่าง ๆ จากการแข่งขันกีฬา					
6. มีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬา					
7. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาโอลิมปิกชายหาดโดยจัดหาสถานที่ฝึกซ้อมและส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโอลิมปิกชายหาด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

- แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนีความ สอดคล้องของ ข้อความ ข้อคำถาม
ด้านสุขภาพอนามัย						
1.	1	1	1	1	1	1.00
2.	1	1	1	1	1	1.00
3.	1	1	1	1	1	1.00
4.	1	1	1	1	1	1.00
5.	1	1	1	1	1	1.00
6.	1	1	1	1	1	1.00
7.	1	1	1	1	1	1.00
ด้านทัศนคติที่มีต่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด						
1.	1	-1	1	1	1	0.60
2.	1	1	1	1	1	1.00
3.	1	1	1	1	1	1.00
4.	1	1	1	1	1	1.00
5.	1	1	1	1	1	1.00
6.	1	1	1	1	1	1.00
7.	1	1	-1	1	1	0.60
ด้านความรู้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด						
1.	1	1	1	1	1	1.00
2.	1	1	1	1	1	1.00
3.	1	1	1	1	1	1.00
4.	1	1	1	1	1	1.00
5.	1	1	1	1	1	1.00
6.	1	1	1	1	1	1.00
7.	1	1	1	1	1	1.00

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด
ของนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนีความ สอดคล้องของ ข้อคำถาม
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง						
1.	1	1	1	1	1	1.00
2.	1	1	1	1	1	1.00
3.	1	1	1	1	1	1.00
4.	1	1	1	1	1	1.00
5.	1	1	1	1	1	1.00
6.	1	1	1	1	1	1.00
7.	1	0	1	1	1	0.80
ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด						
1.	1	1	1	1	1	1.00
2.	1	1	1	1	1	1.00
3.	1	1	1	1	1	1.00
4.	1	1	1	1	1	1.00
5.	1	1	1	1	1	1.00
6.	1	1	1	-1	1	0.60
7.	1	1	1	1	1	1.00

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวเพลินจิต กลีบจำปี
วัน เดือน ปีเกิด	2 มีนาคม 2533
สถานที่เกิด	อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
ที่อยู่ปัจจุบัน	31 หมู่ 11 ตำบลดอกไม้ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45130
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ธุรการคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
พ.ศ. 2556	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาสื่อสารการกีฬา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2561	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี